

อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน
ส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร
THE INFLUENCE OF INTERNAL AND EXTERNAL FACTORS
AFFECTING PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF EMPLOYEES
IN NAVA NAKORN INDUSTRIAL ESTATE

อังคณา อ้นจิ้น
UNGKANA ONJEEN

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

THE INFLUENCE OF INTERNAL AND EXTERNAL FACTORS
AFFECTING PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF EMPLOYEES
IN NAVA NAKORN INDUSTRIAL ESTATE

UNGKANA ONJEEN

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2022
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อหัวข้อการค้นคว้าอิสระ

อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

THE INFLUENCE OF INTERNAL AND EXTERNAL FACTORS AFFECTING PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF EMPLOYEES IN NAVA NAKORN INDUSTRIAL ESTATE

นักศึกษา

อังคณา อันจัน รหัสประจำตัว 65501164

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรพงษ์ จันทร์งาม

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัด)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรพงษ์ จันทร์งาม)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้ดำเนินการค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่... 1 ...เดือน... ธันวาคม พ.ศ. 2566

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร
คำสำคัญ	ปัจจัยภายใน/ ปัจจัยภายนอก/ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล/ พนักงาน
นักศึกษา	อังคณา อ้นจิ้น
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรพงษ์ จันทรงาม
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร เก็บรวบรวมข้อมูลจากคนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) และระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) ตามลำดับ 2) ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) 3) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล และด้านการวางแผนหลังการเกษียณ ของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

INDEPENDENT STUDY	THE INFLUENCE OF INTERNAL AND EXTERNAL FACTORS AFFECTING PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF EMPLOYEES IN NAVA NAKORN INDUSTRIAL ESTATE
KEYWORD	INTERNAL FACTORS/ EXTERNAL FACTORS/ PERSONAL FINANCIAL PLANNING/ EMPLOYEES
STUDENT	UNGKANA ONJEEN
ADVISOR	ASIST.PROF. JIRAPONG CHANNGAM DR.
LEVEL OF STUDY	MASTER OF ACCOUNTANCY
FACULTY	FACULTY OF ACCOUNTANCY SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2022

ABSTRACT

The objectives of this study are as follows: 1) To examine the impact of internal factors on personal financial planning among employees in Nava Nakorn Industrial Estate. 2) To explore the influence of external factors on personal financial planning among employees in Nava Nakorn Industrial Estate. Data was collected from a sample of 400 residents of Nava Nakorn Industrial Estate through the administration of a questionnaire. The collected data were then analyzed using descriptive statistical measures, including frequency, percentage, and standard deviation, followed by hypothesis testing.

The results of the study revealed the following findings 1) Opinions on internal and external factors that affect personal financial planning were observed at high levels ($\bar{X} = 3.80$) and moderate levels ($\bar{X} = 3.11$), respectively. 2) Opinions on personal financial planning in the Nava Nakorn industrial estate area were at a moderate level ($\bar{X} = 3.38$). 3) The results of hypothesis tests indicated that internal and external factors significantly influence various aspects of personal financial planning, including time limits for planning, personal debt management, and retirement planning among employees in the Nava Nakorn Industrial Estate. These effects were statistically significant at the 0.05 level.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยความเมตตาและกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรพงษ์ จันทร์งาม อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำปรึกษาและ คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้มีความถูกต้องและความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอขอบคุณพนักงานในเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนครทุกท่าน ที่ได้ให้ข้อมูลความรู้ ข้อคิดเห็น ตลอดจนเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจ และคอยสนับสนุนทุกด้านอย่างดีเสมอมา และท้ายนี้ ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อนิกมอุตสาหกรรมนวนครต่อไป

อังคณา อ้นจิ้น

สิงหาคม 2566

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตงานวิจัย.....	3
1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	13
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	25
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล.....	27
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนหลังเกษียณ.....	27
2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	40
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
	3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4	ผลการศึกษา.....	46
	4.1 ผลการศึกษาสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
	4.2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	48
	4.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	53
	4.4 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร.....	55
	4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	59
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
	5.1 สรุปผลการศึกษา.....	73
	5.2 อภิปรายผล.....	76
	5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษา.....	79
	บรรณานุกรม.....	80
	ภาคผนวก.....	83
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	84
	ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	92
	ภาคผนวก ค ผลการทดสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย.....	100
	ภาคผนวก ง ผลการทดสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย.....	108
	ประวัติผู้วิจัย.....	111

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	46
4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	47
4.3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	47
4.4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว.....	48
4.5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	48
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	49
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการหารายได้	49
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการใช้จ่าย.....	50
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการเก็บออม เงิน.....	51
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการลงทุน.....	52
4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	53
4.12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านเงินเฟ้อ.....	53
4.13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านอัตรา ดอกเบี้ย.....	54
4.14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร.....	55
4.15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	56
4.16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคล.....	57
4.17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ.....	59
4.19	บุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	60
4.20	บุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	62
4.21	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล.....	64
4.22	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ.....	66
4.23	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	68
4.24	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล.....	69
4.25	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล.....	70
4.26	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ.....	72
5.1	ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเงินทั้งเงินเดือน การลงทุน ค่าใช้จ่าย หนี้สิน ทั้งนี้ การมีเงินสำรองเก็บไว้ในอนาคต หรือสามารถใช้จ่ายได้อย่างไม่ขาดแคลน มีความสุขเพื่อให้งานและชีวิตมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ชีวิตที่ดีในยามเกษียณอายุออกจากงานจะได้มีเงินใช้ในยามฉุกเฉินและสามารถมีเงินทุนการศึกษาให้ลูกหลานได้ใช้ การจะบรรลุเป้าหมายเอาชนะความเสี่ยงกับปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น ภาวะโรคระบาด มลพิษ จากสิ่งแวดล้อม ภาวะเศรษฐกิจโลก ภาวะทางการเมือง ภาวะทางสังคม ภาษีที่เรียกเก็บต่าง ๆ ภาวะเงินเฟ้อ เงินฝืด จากหลายปัจจัยที่เกิดขึ้นได้และอาจจะรวมถึงความต้องการใช้เงินเพื่อความ สุข ค่านิยม หรือเป้าหมายที่ต่างออกไปในแต่ละคน อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่คิดแค่ว่าการวางแผนทางการเงินจะช่วยให้งานดีขึ้น มีความมั่นคงมั่นใจมากขึ้น คิดว่าตนเองมีฐานะที่ดีมั่นคงอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องวางแผนทางการเงินและคิดว่าการวางแผนทางการเงินไม่สำคัญในชีวิต ทำให้เกิดความประมาทอันจะส่งผลกระทบต่อฐานะความมั่งคั่งที่ลดลง และอีกหลายคนที่มีมุมมองว่าเรื่องการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ยู่งยาก เมื่อเจออุปสรรคที่ตั้งตัวไม่ทันก็จะมีปัญหาตามมาอีกมากมาย การมีความรู้ทางการเงินเบื้องต้น ทำให้สามารถเตรียมการวางแผนเรื่องการเงินในการดำเนินชีวิตได้ราบรื่น ลดโอกาสในการมีปัญหาเรื่องการเงินในอนาคต การมีความรู้เรื่องการเงินกลายเป็นสิ่งจำเป็นในยุคปัจจุบัน เพราะเงินเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตราบรื่นตามต้องการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้ในชีวิตประจำวัน เป้าหมายการเงินในอนาคตทั้งระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว หากวางแผนยิ่งเร็วเท่าไร ก็จะทำให้ถึงจุดเป้าหมายที่กำหนดได้เร็วมากขึ้น ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นคู่มือหรือเหมือนแผนที่ที่จะช่วยนำทางให้บุคคลไปสู่จุดหมายได้อย่างไม่หลงทาง (ธนาการไทยพาณิชย์, 2564)

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นเครื่องมือที่ทำให้สามารถใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการบรรลุเป้าหมายชีวิตในเรื่องของการเงิน เป็นการวางแผนขั้นแรก ที่ทำให้เราสามารถกำหนดทิศทางการดำเนินชีวิต ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันคนมีอัตราหนี้สินที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก “พฤติกรรมการใช้เงิน” ที่มีแนวโน้มการใช้เงินเพื่อตอบโจทย์กับความ ต้องการ ณ ปัจจุบันของตัวเองแบบทันที ไม่ว่าจะเรื่องการท่องเที่ยว การซื้อสินค้า การใช้จ่ายด้าน ความสวยความงามต่าง ๆ โดยมีความเชื่อว่าเป็นการเพิ่มความสุขให้กับตัวเองหลังจากทำงานมาอย่าง

นักตลอดสัปดาห์ นอกจากนี้ ปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ก็ยังคงสนับสนุนให้มีการใช้จ่ายที่เพิ่มสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเจริญเติบโตของสื่อออนไลน์ต่าง ๆ รวมถึงเครื่องอำนวยความสะดวกในการใช้จ่ายก็ถูกพัฒนามาอย่างต่อเนื่องในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะการเติบโตของ E-Commerce Platform และระบบ Digital Payment ที่ช่วยทำให้การสั่งซื้อสินค้าพร้อมจ่ายเงินและรอของมาส่งที่หน้าบ้านได้ภายในเวลาไม่นาน คนรุ่นใหม่ที่เกิดมาพร้อมกับเทคโนโลยีจะเคยชินกับความสะดวกสบายในการใช้จ่ายใช้สอย จึงเป็นเรื่องปกติที่จะมีแนวโน้มการใช้จ่ายที่สูงกว่าคนรุ่นอื่น ๆ (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา, 2564)

นอกจากนี้ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ภาคธุรกิจไม่สามารถรักษายอดขายและผลกำไร ส่งผลให้สภาพคล่องโดยรวมของธุรกิจลดน้อยลง การใช้จ่าย การชำระหนี้เริ่มมีปัญหา ธุรกิจบางประเภท เช่น ท่องเที่ยว ร้านอาหาร สถานบันเทิง ต้องปิดตัวลง ส่งผลให้รายได้ของพนักงาน ลูกจ้าง มีรายได้ลดลงมากกว่าครึ่งของรายได้รวม ปัญหาการแพร่ระบาดเริ่มมีระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น สอดคล้องกับ ยรรยง ไทยเจริญ (2563) กล่าวถึง ผลกระทบของประเทศไทย ซึ่งต้องพึ่งพาเศรษฐกิจจากต่างประเทศ ทำให้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย 3 ประเด็นหลัก คือ 1) ภาคการท่องเที่ยวที่มีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศประมาณร้อยละ 12 ของ GDP ไทย แต่เมื่อประสบกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้รายได้ของการท่องเที่ยวติดลบ -100% 2) ภาคการส่งออก มีรายได้จากการส่งออกคิดเป็นประมาณร้อยละ 50 ของ GDP ไทย จากเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยไปนั้น ทำให้ตัวเลขการส่งออกติดลบ -12.9% และ 3) มาตรการเว้นระยะห่าง ส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายในประเทศ โดยเฉพาะธุรกิจด้านการท่องเที่ยว การเดินทาง สันทนาการ โรงแรมที่จะมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคลดลง ซึ่งวิกฤตนี้ทำให้หลายธุรกิจเกิดปัญหา ส่งผลต่อพนักงานขาดรายได้ ภาคประชาชนก็ต้องใช้เงินในทิศทางที่ระมัดระวังมากขึ้น ดังนั้น หากมีการวางแผนทางการเงินและการเก็บออมที่ดีจะทำให้ฝ่าวิกฤตนี้ไปได้ (ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์, 2563)

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นจะพบปัญหาและอุปสรรค ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงการวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการเตรียมตัวตั้งแต่เด็กไปจนถึงวัยทำงาน และจะต้องมีการปรับตัวให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพราะมีปัจจัยหลากหลายด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่มีการขึ้น – ลง และความเสี่ยงที่เกิดขึ้น จะต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงนั้นให้ได้ ถ้ามีการวางแผนที่ดีมีประสิทธิภาพก็จะทำให้เป้าหมายที่ตั้งไว้ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาถึงอิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร เพื่อหาแนวทางในการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

1.2.2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 สมมติฐานในการวิจัย 1 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.3.2 สมมติฐานในการวิจัย 2 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.3.3 สมมติฐานในการวิจัย 3 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล

1.3.4 สมมติฐานในการวิจัย 4 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ

1.3.5 สมมติฐานในการวิจัย 5 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.3.6 สมมติฐานในการวิจัย 6 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.3.7 สมมติฐานในการวิจัย 7 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล

1.3.8 สมมติฐานในการวิจัย 8 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ดังนี้

- 1) ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการหารายได้ ปัจจัยด้านการใช้จ่าย ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน และปัจจัยด้านการลงทุน
- 2) ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ และปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย
- 3) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล และด้านการวางแผนหลังการเกษียณ

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

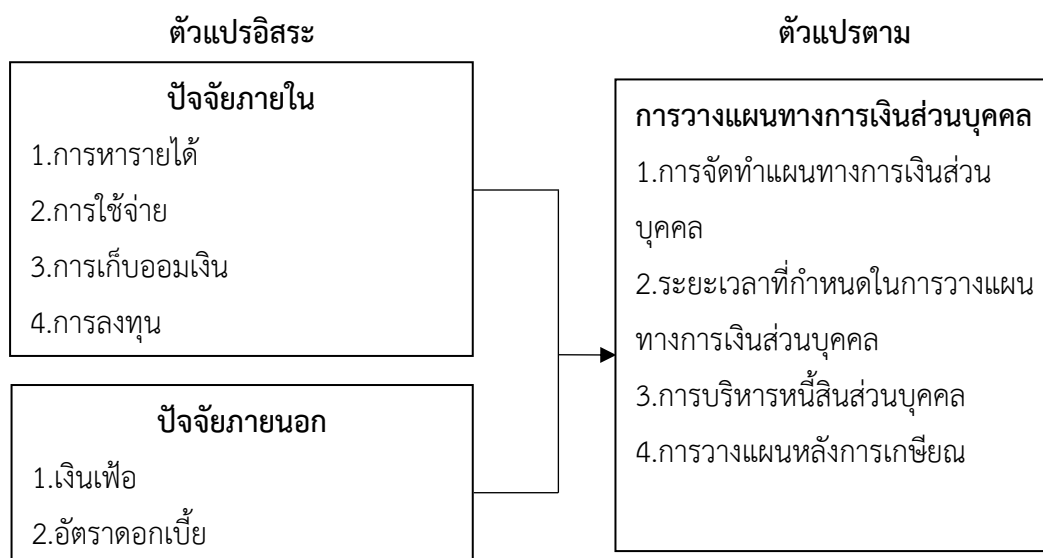
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ พนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยผู้วิจัยจะทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยตรง จำนวน 400 ตัวอย่าง จากสูตรของ Taro Yamane และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้ศึกษาใช้ระยะเวลาในการศึกษาระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2565 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2566

1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

- 1) ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร
- 2) สามารถนำไปเป็นตัวอย่างงานวิจัยใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลได้

1.6.2 ประโยชน์จากการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ผู้บริหารในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาพนักงานให้มีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ช่วยให้เกิดพนักงานที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในสังคมต่อไป
- 2) ผู้ประกอบการธุรกิจอื่น ๆ สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้พนักงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีการวางแผนทางการเงินมากขึ้น

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการทางการเงิน หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการเงิน หรือรายได้ที่ ได้มา และใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงินอนาคต คือการรู้จักหารายได้ การใช้จ่ายอย่างประหยัด การรู้จักเก็บออม และการวางแผนลงทุน

การหารายได้ หมายถึง การทำหน้าที่การทำงานของบุคคล ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและ จริยธรรม อันดีของสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ซึ่งก็คือรายได้หลักจากเงินเดือน หรือรายได้จากอาชีพเสริม

การใช้จ่าย หมายถึง การตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการ ใช้ให้เกิดความคุ้มค่าและมีคุณธรรม โดยสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนการใช้เงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิต หรือรายจ่ายอื่น ๆ

การออม หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อ เก็บไว้ใช้ในอนาคต โดยไม่ต้องกระทำการเอง อาจใช้การฝากเงิน ทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของ กิจการไม่ต้องกระทำการเอง โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย

เงินเพื่อ หมายถึง สภาวะที่ราคาสินค้า-บริการโดยทั่วไปเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง หรือพุ่งูดงาย ๆ ก็คือ ข้าวของแพงขึ้นนั่นเอง ซึ่งหากเงินเพื่อเพิ่มมากขึ้นก็จะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของเรา เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น แต่กลับมีรายได้เท่าเดิม

อัตราดอกเบี้ย หมายถึง ผลตอบแทนประเภทหนึ่งที่ได้รับจากการถือสินทรัพย์ทางการเงิน เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยมีความเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงิน จึงเป็นตัวแปรที่อยู่ในตลาดการเงิน

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยไม่ได้กระทบเฉพาะแต่ตลาดการเงินเท่านั้น แต่ยังกระทบต่อส่วนอื่น ๆ

การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การบริหารจัดการเงินหรือรายได้ที่ได้มา และวางแผนใช้เงินนั้นให้ตรงตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินที่ได้วางอย่างมีประสิทธิภาพชัดเจน

ระยะที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง เป็นการเตรียมการเพื่อไปสู่เป้าหมายทางการเงิน แผนระยะสั้นส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการบริหารสินทรัพย์สภาพคล่อง แผนระยะยาว การวางแผนระยะยาวส่วนใหญ่ เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับ การสร้างฐานะความมั่นคงให้บุคคลในอนาคต

การบริหารสินทรัพย์ หมายถึง การจัดการสิ่งที่มีมูลค่าที่เรียกว่าสินทรัพย์ ซึ่งสินทรัพย์ของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างและปริมาณไม่เท่ากัน สินทรัพย์จะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้

การวางแผนหลังการเกษียณ หมายถึง การเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินสำหรับการดำเนินชีวิตในวัยเกษียณให้มีมาตรฐานการครองชีพที่ดีและมีคุณภาพ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิด ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอ เป็นประเด็นในหัวข้อและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนหลังเกษียณ
- 2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.1.1 ความหมายของปัจจัยภายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับความหมายของปัจจัยภายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้มีผู้ให้นิยามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ณัฐพล นิมมานพัชรินทร์ (2549) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การค้นหาทางเลือกเพื่อสนับสนุนกระบวนการในการตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับปริมาณและเวลาของ เงินทุน แหล่งของเงินทุน และการจัดสรรเงินทุน ด้วยการกำหนดกิจกรรม วิธีการ เวลา และ ผู้รับผิดชอบประกอบการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ทางการเงิน

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด ให้ความสำคัญของการวางแผน (ป.ป.ม.)การเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ไว้คือ การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุงและแก้ไข แผนงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผนเน้นถึงเป้าหมายนับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุน มากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่ง หรือมากกว่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินบางปัญหาเท่านั้น

ศิรินุช อินละคร (2548) ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไว้ว่า เป็น กระบวนการในการจัดการกับเงินของคุณ เพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ โดย เป้าหมายของคุณสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เป้าหมายที่เกี่ยวกับเงิน (Financial Goals) หรือเรียกว่า “เป้าหมายทางการเงิน” เป็น เป้าหมายที่สามารถกำหนดในรูปตัวเงินได้ และหากบรรลุเป้าหมายทางการเงินจะทำให้บุคคลมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันตามสถานะภาพของบุคคลรวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น เช่น ต้องการเก็บเงินซื้อบ้าน ต้องการเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษาบุตร ต้องการเก็บเงินไว้สำหรับใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุ ต้องการมีเงินเพียงพอสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน สิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้คือ “เงิน” ดังนั้นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ

2. เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (Non - Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่ยากที่จะกำหนดในรูปตัวเงิน ได้ เช่น ต้องการให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข ต้องการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ต้องการช่วยเหลือสัตว์ที่ถูกทิ้ง ซึ่งบุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้ โดยอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้เงินเลย

การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการว่าจะทำอย่างไร ให้ บรรลุวัตถุประสงค์นั้น หากจะกล่าวในแง่ของสถานการณ์ การวางแผนเป็น กระบวนการในการ เผชิญกับความไม่แน่นอนโดยการกำหนดการกระทำขึ้นล่วงหน้าเพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกัน 2 อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางก็คือจะทำ อะไร วิธีการก็คือจะทำอย่างไร การวางแผนอาจเป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องที่เป็นทางการ (ความหมาย ของการวางแผน, 2556)

การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning) หมายถึง การค้นหาทางเลือกเพื่อสนับสนุนกระบวนการในการตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับปริมาณและเวลาของเงินทุน แหล่งของเงินทุน และการจัดสรรเงินทุน ด้วยการกำหนดกิจกรรม วิธีการ เวลา และผู้รับผิดชอบ ประกอบการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ทางการเงิน (พื้นฐานการวางแผนทางการเงิน, 2556 : ออนไลน์)

ในสหรัฐอเมริกา มีองค์กร 3 องค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อดูแลในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยเฉพาะชื่อ The Certified Financial Planner Board of Standards (CFP Board) ได้ให้คำนิยามการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ว่า “เป็นการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (Life Goals) ของบุคคล โดยผ่านการบริหารและการวางแผนการเงิน ซึ่งถูกออกแบบมาของแต่ละบุคคล และเกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลทางการเงินของคุณ

2.2.2 ปัจจัยภายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1) การหารายได้

วีระพล บดีรัฐ (2547:55-56) กล่าวว่ารายได้หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวเงินหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อันได้มากจากการประกอบอาชีพ (หน้าที่การงานของบุคคลที่เป็นที่ต้องการไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรม อันดีของสังคม) รายได้มีหลากหลายลักษณะ เช่น เงินเดือนค่าจ้างรายวัน ค่าจ้างรายชั่วโมง ค่าจ้างตามที่จ้างส่วนแบ่งรายได้จากการทำงาน กำไรจากการลงทุน และส่วนแบ่งรายได้จากการลงทุน

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552:3) กล่าวว่ารายได้หมายถึง รายได้หลักที่ได้มาจากเงินเดือนประจำ ค่าตำแหน่งเงินช่วยเหลือหรือสวัสดิการต่าง ๆ รายได้พิเศษอื่น ๆ รายได้จากอาชีพเสริม เช่น ขายประกันชีวิต ทำธุรกิจขายตรงประเภทต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าแหล่งที่มาของรายได้บุคคลมาได้จากหลายทาง เช่น จากงานประจำที่ทำอยู่ จากการทำงานอดิเรก ดอกผลที่เกิดจากสินทรัพย์ลงทุน ตลอดจนบำเหน็จบำนาญ และสวัสดิการต่าง ๆ ที่ได้รับ ได้แก่ เงินเดือน เงินปันผล โบนัส เงินสวัสดิการ ดอกเบี้ยรับ กำไรจากการขายหุ้น เงินประกันสังคม

2) การใช้จ่าย

วีระพล บดีรัฐ (2547:88-89) กล่าวว่า การตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการใช้จ่ายให้เกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการและความจำเป็นก่อนการใช้จ่ายเงิน รวมถึงการบริจาคให้สังคมเมื่อมีความพร้อม

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552:3) กล่าวว่า จำนวนเงินที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการต่าง ๆ ที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิต หรือรายจ่ายอื่น ๆ เช่น เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกัน และรายจ่ายที่มีใช้เพื่อการบริโภค ซึ่งการใช้จ่ายของบุคคลส่วนใหญ่มักถูกนำไปใช้ในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ซึ่งได้แก่ ค่าอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนี้ยังเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสิ่งของต่าง ๆ ที่ช่วยอำนวยความสะดวก การใช้จ่ายเกี่ยวกับพันธะทางการเงินที่มีอยู่ เช่น ค่าเบี้ยประกัน ค่าดอกเบี้ย เงินกู้ ค่าภาษี เป็นต้น นอกจากนี้อาจมีค่าใช้จ่ายในกรณีพิเศษต่าง ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการบริจาคต่าง ๆ

3) การออม

อนิศา เซ็นนันท์ (2547:32-33) กล่าวว่า การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคตด้วยการฝากเงินทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการไม่ต้องกระทำเอง โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งการออมส่วนใหญ่มีอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

4) การลงทุน

อนิศา เซ็นนันท์ (2547:33-35) กล่าวว่า การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคตด้วยการนำเงินที่มีไปใช้สร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น การลงทุนโดยทั่วไปเราจะมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ/เงิน ซึ่งสิ่งที่จะต้องพบคู่กับการลงทุนอยู่เสมอ คือ ความเสี่ยง โดยถ้าต้องการผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย เราซึ่งอยู่ในฐานะผู้ลงทุน จึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะเราต้องรับผิดชอบความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินทุนคืนด้วยตนเอง

เพชรี ขุมทรัพย์ (2544:1) กล่าวว่า การลงทุนหมายถึง การซื้ออสังหาริมทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำ ไม่ต่ำกว่า 3 ปี และการลงทุนตามแนวคิดของ

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552:4) กล่าวว่า การใช้สอยทรัพยากรในลักษณะต่างๆ โดยหวังจะได้รับผลตอบแทนกลับมามากกว่าที่ลงทุนไปในอัตราที่พอใจภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม เช่น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การลงทุนในบ้านและที่ดิน การลงทุนทองคำ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.2.1 ความหมายของปัจจัยภายนอกการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนอกจากจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของบุคคลแล้วยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ อีกด้วย โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ เงินเฟ้อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย อธิบายได้ดังนี้

1) เงินเฟ้อ (Inflation)

เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้น เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะทำให้อำนาจซื้อ (Purchasing Power) ของประชาชนลดลง เช่น เมื่อหลายปีก่อนทองคำราคาบาทละ 4,500 บาท แต่ในขณะนี้ (พ.ศ. 2552) ราคาทองคำสูงขึ้น จึงทำให้เงิน 4,500 บาทที่เคยซื้อทองคำได้ 1 บาทนั้นจะซื้อทองคำได้ไม่ถึง 1 บาท

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อเนื่องมาจาก ปัจจัยแรกคือระบบเศรษฐกิจมีความต้องการสินค้าและบริการ (Demand) มากกว่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ (Supply) จึงทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น ปัจจัยที่สองคือเกิดจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้นทำให้ผู้ผลิตต้องปรับราคาสินค้าให้สูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อสามารถพิจารณาได้จากดัชนีราคาผู้บริโภค (Customer Price Index: CPI) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและบริการ โดยเฉลี่ยที่ผู้บริโภคได้จ่ายไปสำหรับกลุ่มสินค้าและบริการที่กำหนด

ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องคำนึงถึงภาวะเงินเฟ้อด้วย เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อจะทำให้รายจ่ายของบุคคลเพิ่มขึ้น เงินเพื่อจะส่งผลต่อบุคคลกลุ่มต่าง ๆ โดยบุคคลบางกลุ่มอาจได้รับผลดีจากภาวะเงินเฟ้อ บุคคลบางกลุ่มอาจได้รับผลเสียจากภาวะเงินเฟ้อ ภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลดีต่อบุคคล ดังต่อไปนี้

1.1) ผู้ที่เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากราคาสังหาริมทรัพย์จะเพิ่มสูงขึ้นตามภาวะเงินเฟ้อ

1.2) ผู้กู้ยืม เงินเพื่อจะส่งผลดีต่อผู้กู้ยืมในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินมาเพื่อซื้อทรัพย์สิน เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อจะทำให้ทรัพย์สินที่ซื้อจะมีมูลค่าสูงขึ้น ในขณะที่ผู้กู้ยืมยังคงชำระหนี้ในจำนวนเงินเท่าเดิมและภาวะเงินเฟ้อจะส่งผลเสียต่อบุคคลดังต่อไปนี้

1.3) ผู้ที่มีรายได้ประจำ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างที่มีเงินเดือนประจำ นั่นคือเงินเพื่อจะทำให้รายจ่ายของบุคคลสูงขึ้น เนื่องจากราคาสินค้าและบริการสูงขึ้น ในขณะที่รายได้ของบุคคลกลุ่มนี้ยังคงเท่าเดิม

1.4) ผู้ให้กู้ เงินเพื่อจะส่งผลเสียต่อผู้ให้กู้ในกรณีที่ผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยจากการให้กู้ไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมอัตราเงินเฟ้อ เช่นสมมติให้สมศรีกู้เงินโดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7 ต่อปี หากอัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 8 ต่อปีจะทำให้สมหมายเสียประโยชน์เนื่องจากผลตอบแทนจากดอกเบี้ยที่ได้รับไม่คุ้มกับอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นนั่นเอง

2) อัตราดอกเบี้ย (Interest Rates)

อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยพิจารณาจากความต้องการเงินทุน (Demand) และปริมาณของเงินทุน (Supply) นั่นคือ หากประชาชนมีการออมหรือการลงทุนเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินจะเพิ่มสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลทำให้อัตราดอกเบี้ยลดลง แต่หากประชาชนธุรกิจ หรือรัฐบาลต้องการเงินไปลงทุนเพิ่มขึ้น ความต้องการเงินจะสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น

นอกจากนี้ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน นั่นคือในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ หากบุคคลออมเงินโดยการฝากเงินกับธนาคารจะทำให้บุคคลได้รับผลตอบแทนต่ำ ดังนั้นบุคคลควรจะวางแผนนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคาร แต่บุคคลต้องยอมรับว่าการนำเงินไปลงทุนอย่างอื่นที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารย่อมมีความเสี่ยงสูงขึ้นด้วย นอกจากนั้นอัตราดอกเบี้ยยังมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในเรื่องของการกู้ยืม นั่นคือกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือการกู้ยืมจะทำให้ผู้กู้มีต้นทุนในการกู้ยืมต่ำ แต่หากอัตราดอกเบี้ยสูงการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือการกู้ยืมจะทำให้ผู้กู้มีต้นทุนในการกู้ยืมสูงด้วย ดังนั้นบุคคลที่กำลังวางแผนซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือวางแผนกู้ยืมต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ยด้วย

พูนทรัพย์ รามัญญ์ (2526) กล่าวว่า แนวคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเกิดขึ้น จากรายได้ที่บุคคลได้มา ถูกนำไปวางแผนเพื่อการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อความสะดวกสบายซึ่งมัก ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ

สุขใจ น้ำพุด (2545) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งเป็นต้นว่า อาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของ บุคคล (Life Style) ฯลฯ

โดยการเลือกอาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถี การดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ผู้ที่มีอาชีพที่มีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหรา และสะดวกสบายได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมาย ทางการเงิน (Financial Goals) ของตนให้สูงกว่าได้ด้วย แต่ทุกคน ไม่ว่าจะมียกระดับรายได้และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตามก็ควรจะมีการกำหนด เป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่ เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ การกำหนดเป้าหมาย ทางการเงินนั้นควรมีการกำหนดทั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว

กล่าวคือ ถ้าหวังจะให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีก็ควรจะต้องมีการกำหนด เป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น (Short Term Financial Planning) ไว้แต่ถ้ามุ่งหวังจะให้ ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคงและตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิตที่ต้องเตรียมการวางแผนการเงินระยะยาว (Long Term Financial Planning) ไว้ด้วย ในการวางแผนทางการเงินที่ดีนั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่าง ๆ ในการบริหารการเงิน (Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้การวางแผนดังกล่าวถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ สุขใจ น้ำพุด (2545) ได้กล่าวถึงข้อคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า

1. เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการวางแผนการเงินและการบริหารการเงิน ควร ใช้เวลาให้น้อยที่สุด
2. การจัดการวางแผนการเงินควรมีการยืดหยุ่นได้
3. ควรมีการปรับปรุงแผนงานระยะยาวและควรมีการตรวจสอบอยู่เสมอเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ
4. การซื้อสินค้าราคาแพงแล้วได้คุณภาพดี จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายในระยะยาวต่ำกว่าซื้อของ ราคาถูก แต่ได้สินค้าคุณภาพต่ำ

5. ควรหลีกเลี่ยงการเป็นหนี้โดยไม่จำเป็น เพราะการเป็นหนี้จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายและ อัตราดอกเบี้ยแท้จริงค่อนข้างสูง
6. พยายามเสียค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุด แต่ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด
7. พยายามวางแผนการเงินและบริหารเงินที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด
8. ควรพัฒนาปรับปรุงงานอดิเรกที่ทำอยู่ให้มีผลประโยชน์เกิดขึ้น อันเป็นการใช้เวลาว่าง ได้อย่างมีคุณค่า
9. ใช้ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เพิ่มพูน
10. อย่าลืมนำระยะเวลาเป็นสิ่งสำคัญ ควรวางแผนการใช้เงินต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเรื่องเป็นเวลาเสมอ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) ได้ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงิน หมายถึง กระบวนการในการประเมินและปรับปรุง เพื่อให้เกิดฐานะทางการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและการตัดสินใจของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงินจะเกี่ยวข้องกับการจัดหา ใช้จ่ายในทรัพยากรเงินของบุคคล การวางแผนการเงินจะช่วยให้บุคคลวางแผนการหารายได้การใช้จ่ายการคุ้มครองชีวิต การออมการลงทุน และการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากเงินออมและเงินลงทุน ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นคงในอนาคตเมื่อมีการวางแผนทางการเงินย่อมมีเป้าหมาย

กิตติพัฒน์ แสนทวีสุข (2556) ได้กล่าวถึง กระบวนการวางแผนทางการเงิน สามารถแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอนคือ

- 1) กำหนดเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายในการดำเนินชีวิต การมีเป้าหมายในชีวิตจะทำให้เราสามารถกำหนดทิศทางในการดำเนินชีวิตในแต่ละช่วงอายุได้ เป้าหมายที่ดีต้องมีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน และสามารถทำได้จริง ซึ่งอาจมีเป้าหมายหลายอย่างก็ได้แต่ควรจัดลำดับความสำคัญและลงมือทำในสิ่งที่สำคัญก่อน เช่น ต้องการเก็บออมเงินไว้ส่งบุตรเรียนจนจบปริญญาตรีเมื่อหมดภาระแล้วจึงปลูกบ้านเป็นของตนเอง หรือทำประกันชีวิตระยะยาวไว้ เพื่อให้มีเงินใช้จ่ายเป็นรายเดือนยามเกษียณอายุ เป็นต้น เป้าหมายเหล่านี้ จะเป็นเครื่องกำหนดว่าจะต้องเก็บออมเท่าไรถึงจะบรรลุเป้าหมาย

2) ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการเงิน เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับตนเองในด้านการเงิน พฤติกรรมการใช้จ่าย ช่วงอายุ และภาระที่ต้องรับผิดชอบ ที่เป็นอุปสรรคต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อลดอุปสรรคเหล่านั้นลง ซึ่งได้แก่

2.1) ช่วงอายุ (Life Cycle) ผู้ที่มีอายุน้อยและอยู่ในช่วงวัยทำงาน จะมีการออมเงินในรูปแบบของสินทรัพย์คงทน เช่น บ้าน รถยนต์ ซึ่งมีระยะเวลาผ่อนชำระยาวนาน 5-30 ปี ทำให้รายได้หมดไปกับการผ่อนชำระ โดยไม่ได้เก็บออมเงินหรือลงทุนที่จะทำให้รายได้งอกเงยขึ้น ภาระนี้จึงควรวางแผนให้มีการออมในรูปแบบอื่น ๆ ด้วย

2.2) รายได้ที่ได้รับ (Income) ทำให้ทราบว่าตนเองมีแหล่งที่มาของรายได้ทางใดบ้าง ทั้งรายได้ประจำ รายได้เสริม ผลตอบแทนจากการลงทุนเพื่อให้สามารถคำนวณปริมาณเงินที่ต้องใช้จ่ายและเงินที่เหลือเพื่อการออม หากไม่พอจะสามารถหาได้จากแหล่งใดบ้าง เพื่อให้การวางแผนทางการเงินประสบผลสำเร็จ

2.3) รายจ่าย (Expenses) การจัดทำบัญชีครัวเรือน จะทำให้สามารถแยกประเภทของรายจ่ายได้ว่า รายจ่ายใดเป็นรายจ่ายที่หมดไป รายจ่ายใดเพื่อการเก็บออมรายจ่ายใดเพื่อการสะสมสินทรัพย์ จะทำให้วางแผนได้ว่ารายจ่ายใดที่ฟุ่มเฟือยและตัดทอนลงได้บ้าง เพื่อให้มีเงินรายได้เหลือเพื่อการวางแผนทางการเงิน

3) ลงมือวางแผนทางการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร การเขียนแผนทางการเงินเป็นลายลักษณ์อักษร จะทำให้สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้จ่ายของตนเองได้ชัดเจนขึ้น แผนการเงินที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น เมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้ มีสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง เปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็ว ในการนำเงินไปลงทุนต้องพิจารณาสีทธิประโยชน์ทางภาษีที่รัฐบาลให้การสนับสนุนให้ออมเงินด้วย

4) นำแผนทางการเงินไปปฏิบัติและทบทวน เมื่อนำแผนการเงินไปปฏิบัติแล้วอาจพบปัญหาและอุปสรรค ให้ทำการทบทวนแผนอยู่เสมอ เพื่อทบทวนพฤติกรรมการใช้จ่ายเมื่อพบข้อบกพร่องจะได้ทำการปรับแผนเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นหรือลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น ช่วยให้การออมเงินเป็นไปตามเป้าหมาย

2.3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Concepts and Theories) ที่เกี่ยวข้องกับการทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะเปรียบเทียบกับ การวางแผนการเดินทาง โดยจะต้องมีการสำรวจเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการและสถานะทางการเงินในปัจจุบัน เพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่นเดียวกับการวางแผนการเดินทาง ซึ่งจะต้องมีการสำรวจจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง เพื่อที่จะสามารถกำหนดเส้นทางที่เหมาะสม

การกำหนดแนวทางในการเดินทางนั้น จะต้องมีการสำรวจเงินที่มีอยู่ระยะเวลาที่ต้องใช้เงิน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งอาจต้องศึกษาสภาพภูมิอากาศเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคในการเดินทาง ทั้งนี้ การวางแผนทางการเงิน ก็จำเป็นต้องมีการสำรวจถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ เพื่อที่จะสามารถกำหนดทางเลือกในการลงทุนที่เหมาะสมในขณะนั้น ๆ

ดังนั้น ผู้วางแผนทางการเงิน จึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ ดังนี้

1) มีความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อให้สามารถวางแผนการใช้จ่ายและการลงทุนได้อย่างเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น ๆ เช่น การติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อจะเป็นตัวบ่งบอกถึงระดับ ราคาสินค้า/บริการ ที่ผู้บริโภคจะต้องจ่ายในอนาคต ถ้าหากอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ย่อมส่งผลทำให้อำนาจซื้อของเงินที่มีอยู่ลดลง และส่งผลกระทบต่อแผนการใช้จ่ายเงินและแผนการลงทุนในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้แล้วตัวเลขจุดและการว่างงานต่าง ๆ ก็จะมีผลกระทบต่อระดับของรายได้ของแต่ละบุคคล รวมไปถึงเสถียรภาพของรายได้ เนื่องจากถ้าหากตัวเลขจุดเพิ่มแนวโน้มลดลงและอัตราการว่างงานที่สูงขึ้นก็อาจสูง ส่งผลทำให้ต้องมีการลดเงินเดือนหรือเลิกจ้างงานเกิดขึ้นได้ในที่สุด

2) เศรษฐศาสตร์ เป็นการศึกษาแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด ดังนั้น การวางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องมีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ เนื่องจากการวางแผนทางการเงินต้องอาศัยแนวคิดในการบริหารเงินซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3) มีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาค ซึ่งสามารถคาดการณ์สภาวะเศรษฐกิจรวมทั้งผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแผนในการใช้จ่ายเงินและแผนในการลงทุนได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น การวางแผนการเงินจึงต้องมีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาค เนื่องจากการวางแผนการเงินการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์ราคาหลักทรัพย์ นอกจากนี้ ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องของเศรษฐกิจโดยรวม เพื่อที่จะนำข้อมูลจากรายงานทางเศรษฐกิจไปวิเคราะห์ถึงภาวะและผลกระทบที่มีต่อตลาดการเงิน ภาวะอุตสาหกรรม และผลประกอบการ ซึ่งจะส่งผลต่อการวางแผนการลงทุน ดังนั้น การวางแผนทางการเงินจึงมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภคของภาคเอกชน การลงทุน และการจ้างงาน เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้หากแนวโน้มลดลง ย่อมบ่งบอกถึงภาวะเศรษฐกิจที่กำลังตกต่ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื้อทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และส่งผลสืบเนื่องถึงยอดขายและกำไรของกิจการที่ลดลง นั้นหมายความว่ากระแสเงินสดที่คาดว่ากิจการจะได้รับจากการลงทุนหรือขายสินค้าก็จะลดลง และในที่สุดก็จะส่งผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงเช่นกัน ระดับของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ซึ่งมักใช้ระบุถึง

ความอยู่ดีของประชาชนในรูปตัวเงิน มักจะถูกอ้างอิงจากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เนื่องจากการนำเข้า/บริการต่าง ๆ จะถูกรวมไว้ในกรบรโภค การลงทุนและการใช้จ่ายของภาครัฐ แล้ว ตัวเลขจีดีพีดังกล่าวมักถูกนำไปใช้ในการอ้างอิงถึงคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศนั้น ๆ ส่งผลทำให้รัฐบาลในหลายประเทศมุ่งเน้นการบริหารประเทศ เพื่อให้มีอัตราการเจริญเติบโตของจีดีพี ดังนั้น ในหลาย ๆ ครั้ง จึงมักพบว่า ภาครัฐเข้าไปแทรกแซงกลไกตลาดผ่านการใช้จ่ายของภาครัฐ เพื่อส่งผลกระทบต่อจีดีพีของประเทศ อย่างไรก็ตาม จีดีพีอาจไม่ได้เป็นตัวสะท้อนที่แท้จริงถึงความกันด้วยดีของประชาชนในประเทศ เนื่องจากจีดีพีไม่ได้พิจารณาถึงการกระจายรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศ ไม่ได้คำนึงถึงมลภาวะที่เกิดขึ้น ไม่ได้คำนึงถึงปริมาณทรัพยากรที่อาจสูญเสียไปรวมทั้งอาจไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบทางสังคมต่าง ๆ และวิถีชีวิตในสังคม เป็นต้น

4) มีความรู้ในแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค คือ การศึกษาถึงกลไกในการกำหนดราคาสินค้าและ/หรือบริการในระบบเศรษฐกิจ ดังนั้น การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า/บริการหนึ่ง ๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อความต้องการสินค้า/บริการอื่น ๆ นั้น หมายความว่า ราคาสินค้า/บริการต่าง ๆ ที่แข่งขันโดยตรงหรือสามารถใช้ทดแทนกันย่อมมีความสัมพันธ์กันที่สุดในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า/บริการใด ๆ รวมทั้งการตัดสินใจเลือกการลงทุน จึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาต้นทุนของทางเลือกก่อน ๆ ด้วยเช่นกัน ซึ่งอาจมองได้ว่าต้นทุนของทางเลือกอื่น ๆ ก็เป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสเช่นกัน (พัฒน์ ทองพึ้ง, 2555)

2.3.3 ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) เป็นวิธีการที่บุคคลนำมาใช้ในการบริหารจัดการกับเงินของตนเอง โดยมีเป้าหมายหลักก็คือเพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการดำเนินชีวิตตามที่ต้องการหรือที่กำหนดไว้ นักวิชาการให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

ทิมมพร โคตรทัศน์ (2553) ให้ความหมายของ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning Efficiency) หมายถึง การจัดเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ทางด้านการเงินเป็นการล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางหรือกำหนดทิศทางในการดำเนินงานของธุรกิจในอนาคต

สุภารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2555) ให้ความหมายของ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า การบริหารทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่หรือได้มา ให้บรรลุจุดมุ่งหมายคือ ให้ได้รับความมั่นคงของบุคคลและครอบครัว ซึ่งจะนำมาซึ่งความสุขและและควมมีเสถียรภาพทางการเงินของบุคคล

2.3.4 ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ไว้ดังนี้

รัชนีกร วงศ์จันทร์ (2553) ได้ให้ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า เนื่องจากการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล และมีความสำคัญต่อบุคคลทุกช่วงอายุ ดังนั้น แต่ละคนจึงควรต้องมีการวางแผนการเงิน ซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตการวางแผนการเงิน จึงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงินความมั่นคงในการดำเนินชีวิตและการมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคต ตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายที่แต่ละบุคคลต้องการได้ อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสามารถสรุปความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลได้ดังนี้

1. สร้างความมั่นคงมั่นคงให้กับชีวิตของบุคคลและครอบครัว การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นแนวทางในการวางแผนอย่างถูกต้องในการจัดหาเงิน การเก็บออม การบริหารรายจ่าย และการนำเงินไปลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความมั่นคงทางการเงินและมั่นคงในชีวิต อันจะนำมาซึ่งความสุขในการดำเนินชีวิตของบุคคลและครอบครัว เช่น บุคคลมีวิธีการหารายได้ที่ดีถูกต้องและเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีวินัยในการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ รู้จักควบคุม รายจ่าย ทำให้มีเงินออมเพิ่มขึ้นและมีการวางแผนการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลตอบแทนได้สูงขึ้น ตลอดจนรู้จักวางแผนป้องกันความเสี่ยงสำหรับชีวิตและสินทรัพย์ โดยการวางแผนประกันภัยเพื่อรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด อีกทั้งมีการวางแผนภาษีเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายลง นอกเหนือจากนี้ ยังมีการเตรียมเงินไว้ใช้สำหรับวัยเกษียณอย่างเพียงพอ ไม่เป็นภาระแก่ลูกหลานหรือผู้อื่น และเตรียมแผนการส่งมอบมรดกให้รุ่นลูกหลาน หากทำได้อย่างที่กล่าวมานี้ก็จะส่งผลให้บุคคลมีความมั่นคงมั่นคงและมีความสุขให้กับชีวิตได้

2. ตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของแต่ละบุคคลได้ การวางแผนการเงินที่ดีและมีการปฏิบัติตามแผนการเงินที่ได้วางไว้จะช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ เช่น วางแผนการเงินสำหรับการศึกษาต่อ วางแผนการเงินสำหรับการซื้อบ้าน ซื้อรถ วางแผนการเงินสำหรับการแต่งงาน วางแผนการเงินสำหรับวัยเกษียณอายุ เป็นต้น

3. สร้างบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านวางแผนการเงินส่วนบุคคล การศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planner) ซึ่งสามารถให้คำแนะนำและช่วยวางแผนให้แก่บุคคลอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม ซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจเป็นบุคคลในครอบครัวญาติพี่น้อง เพื่อนหรือลูกค้า เป็นต้น

4. เป็นรากฐานเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเมื่อบุคคลสามารถวางแผนการเงินและนำไปปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ทำให้มีสุขภาพทางการเงิน

ที่ดีมีความมั่นคงและมั่นคงในการดำเนินชีวิต ไม่ก่อให้เกิดภาวะกับสังคม เพราะทุกคนรู้จักหา รู้จักออม รู้จักใช้ รู้จักขยายผล เกิดการลงทุนสร้างความเติบโตให้กับระบบเศรษฐกิจ และเมื่อมีเพียงพอสำหรับตนเองแล้วรู้จักแบ่งปันให้กับสังคม ไม่ก่อปัญหาความทางด้านสินทรัพย์ในสังคม ก็ส่งผลให้ประเทศชาติมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนตลอดไป

สนทยา เขมวีรัตน์ และดวงใจ เขมวีรัตน์ (2556) ได้ให้ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือควบคุมการใช้จ่าย เนื่องจากความต้องการบริโภคสินค้าและบริการของบุคคลมีมากมายไม่จำกัด หากไม่สามารถควบคุมให้ดีจะก่อให้เกิดภาวะหนี้สินได้
2. ก่อให้เกิดการออมเงินเพราะการวางแผนการเงิน จะทำให้บุคคลทราบรายจ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดว่าเป็นรายจ่ายที่จำเป็นหรือฟุ่มเฟือย จึงทำให้บุคคลสามารถควบคุมรายจ่ายได้อย่างเหมาะสม จนมีเงินเหลือเพื่อการออมได้
3. เป็นเครื่องมือป้องกันปัญหาหนี้สิน เพราะการวางแผนการเงินที่ดีจะทำให้บุคคลมีการใช้จ่ายอย่างรอบคอบตามฐานะของตนจึงไม่ต้องเผชิญกับภาวะหนี้สิน
4. เป็นเครื่องมือสร้างความมั่นคงและมั่นคงทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเมื่อบุคคลมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายก็จะมีเงินออมมากพอที่จะสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัวได้
5. ช่วยทำให้สามารถประเมินสถานะทางการเงินของตนได้ถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริง เพราะเมื่อมีการวางแผนทางการเงิน จะช่วยทำให้บุคคลทราบรายจ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดในแต่ละเดือนว่าเป็นเท่าไร จึงทำให้บุคคลสามารถประเมินสถานะทางการเงินของตนเองได้ตรงตามความเป็นจริง จนเกิดการระมัดระวังการใช้จ่ายไม่ให้เกินตัว

มนต์ทนา คงแก้ว และคณะ (2557) กล่าวถึง แนวคิดพื้นฐานในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลไว้ 4 ประการได้แก่

1. บริหารการเงินเพื่อป้องกันผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน (Security) ในแต่ละคนมีความเสี่ยงไม่เหมือนกันหรืออาจไม่เท่ากัน ซึ่งมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้การรับมือกับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ความเสี่ยงจากการตกงาน ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ เป็นต้น ดังนั้น การจัดการการเงินส่วนบุคคล ควรจะมีเงินเก็บไว้ใช้ยามจำเป็น เพื่อความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต เช่น การทำประกันชีวิต การประกันสุขภาพ เป็นต้น
2. บริหารการเงินเพื่อความมั่นคงของชีวิต (Stability) คือ การใช้จ่ายไม่เกินรายได้ที่ได้รับไม่ใช้จ่ายเกินความจำเป็นและไม่สร้างหนี้ที่ไม่ก่อเกิดรายได้ เช่น การซื้อสินค้าราคาแพง ผ่านบัตรเครดิต โดยคิดว่าในอนาคตจะมีรายได้เพิ่มพอจ่ายคืนได้ ถือว่าเป็นการนำเงินออมในอนาคตมาใช้ล่วงหน้า ในทางตรงกันข้ามหากภาวะหนี้สินที่มีอยู่เป็นหนี้สินที่จะก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต เช่น ซื้ออสังหาริมทรัพย์ ถือเป็นการลงทุนสำหรับการบริหารเงินเพื่อสร้างความมั่นคง สามารถทำได้โดย

การทำงานประมาณรายจ่าย ซึ่งจะทำให้ทราบว่ามียาใช้ได้เท่าใด ควรจะใช้จ่ายเท่าใดและควรจะมีเก็บออมเท่าใด

3. บริหารการเงินเพื่อสร้างความมั่นคง (Growth) เมื่อสามารถบริหารการเงินให้มั่นคงเพื่อมีไว้ใช้ยามจำเป็นได้แล้ว ก็สามารถนำเงินมาคิดสร้างความมั่งคั่งให้แก่ตนเองได้ โดยเริ่มจากการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลงทุนในกองทุน ตราสารเงิน พันธบัตรรัฐบาล หุ้น กองทุนรวมประเภทต่าง ๆ อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ในช่วงการลงทุนครั้งแรก ควรเริ่มลงทุนจากจำนวนเงินน้อยก่อน เพื่อประเมินว่ามีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดแล้วค่อยเพิ่มขึ้นเพื่อความไม่ประมาท

4. การป้องกันและบริหารความมั่นคง (Protection and Management) หลังจากที่มีการลงทุนแล้วประสบความสำเร็จแล้วสิ่งที่ต้องทำต่อไปก็คือการรักษาระดับความมั่งคั่งให้คงอยู่ต่อไปอย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น หาที่ปรึกษาทางการเงินให้มาดูแลความมั่งคั่ง การทำประกันอัคคีภัยสำหรับอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใช้ชีวิตประจำวันในทุกช่วงอายุ มีบทบาทสำคัญในการก่อเกิดคุณภาพชีวิตให้สร้างความมั่นคงมั่งคั่งมีการตอบสนองต่อความต้องการและเป้าหมายของการใช้เงิน

2.3.5 ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไว้ดังนี้
 ทิฆัมพร โคตรทัศน์ (2553) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไว้ดังนี้

1. การวางแผนทำให้ต้องคาดการณ์ปัญหาในอนาคต ระดับกิจกรรมต่าง ๆ และต้องพยายามหาโอกาสช่วยจังหวะที่เป็นของธุรกิจ
2. ช่วยให้เกิดการประสานงานกันภายในธุรกิจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน
3. ช่วยควบคุมการทำงานให้เป็นไปตามแผน โดยการเปรียบเทียบแผนกับผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น

สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2555) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

1. เพื่อให้บุคคลมีแนวทางในการวางแผนทางการเงินของตนเองและครอบครัวได้อย่างถูกต้อง เช่น การลงทุน การรู้จักวางแผน และการป้องกัน สำหรับชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง ซึ่งความมั่นคงและความสุขของบุคคลและครอบครัวรวมถึงการจัดการหาแหล่งเงินสด การใช้จ่ายเงินสด และการรักษาเงินสด เป็นต้น

2. เพื่อส่งเสริมให้บุคคลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้อง เช่น การใช้จ่ายเงินเพื่อสุขภาพ การใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนหรือท่องเที่ยวสิ่งเหล่านี้เป็นการช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่ดีสุขสบายอย่างสมบูรณ์แบบและได้มีโอกาสใช้เงินที่หามาได้ตลอดชีวิตให้เกิดผลคุ้มค่าอย่างแท้จริง

3. เพื่อก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการวางแผนการเงินและการลงทุนของบุคคล โดยเฉพาะสามารถให้คำแนะนำและช่วยวางแผนให้แก่ผู้ที่ต้องการลงทุนในสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น ธนาคาร บริษัทประกันชีวิต บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทจัดการลงทุน เป็นต้น

4. เพื่อเป็นรากฐานความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เมื่อการบริหารการเงินของครัวเรือนได้ผลดีมีประสิทธิภาพ ประชาชนมีเงินเหลือใช้ก็จะส่งผลให้เกิดการออมและการลงทุนของประเทศได้มากขึ้น เพราะเมื่อประชาชนส่วนใหญ่มีความเป็นอยู่ที่ดีแล้ว ก็ถือเป็นการช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการสังคมได้อีกทางหนึ่งด้วย

สนทนา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

1. ช่วยให้คุณมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพราะการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ทำให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
2. ช่วยให้คุณสามารถจัดการกับรายรับรายจ่าย และเงินออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ช่วยให้คุณมีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนได้อย่างสม่ำเสมอ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดหนี้สินที่มากเกินไป
4. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของคุณเพราะการวางแผนการเงินช่วยให้คุณคาดการณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง จึงทำให้สามารถวางแผนการเงินได้ใกล้เคียงความจริงและมีแผนรองรับการเกิดความจำเป็นฉุกเฉินได้

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ ประโยชน์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ช่วยในการบริหารการเงินให้เกิดประสิทธิภาพ มีระเบียบวินัยในการใช้เงิน สามารถจัดการกับรายรับรายจ่ายของตนและเมื่อมีแผนการเงินที่ดีจะช่วยควบคุมการใช้จ่ายให้มีเพียงพอและมีความมั่นคงของสภาพการเงิน

2.3.6 สาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

นักวิชาการได้กล่าวถึงสาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินตามที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันบุคคลส่วนใหญ่ยังคงละเลยและไม่ให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเท่าที่ควร ซึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุดังนี้

1. หลักสูตรหรือวิชาการบริหารการเงินส่วนบุคคล มิได้รับการบรรจุไว้เป็นหลักสูตรพื้นฐานที่นิสิตนักศึกษาทุกคนต้องได้รับการศึกษา แต่มักจะได้รับการบรรจุไว้เป็นวิชาเลือกสำหรับเฉพาะบางสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ รวมถึงการให้ความสำคัญ ในเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลในระดับครอบครัวยังอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่กล่าวนี้ น่าจะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เพราะมีหน่วยงานและองค์กรที่เห็นความสำคัญของการบริหารการเงิน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้านการศึกษาก็ได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาและให้ความสำคัญในเรื่องการให้ความรู้ด้านการเงินส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น

2. การขาดการปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมการออมและการลงทุน ทำให้บุคคลขาดความตระหนักรู้และเคยชินกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันโดยไม่มีกรวางแผนการเงิน

3. ขาดการตระหนักรู้และคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับชีวิตและสินทรัพย์ ทำให้ไม่วางแผนการเงินเพื่อรับมือกับความเสี่ยงดังกล่าว เพราะคิดว่าความเสียหายนั้นจะไม่เกิดหรือหากเกิดความเสี่ยงก็สามารถรับมือได้ ความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดขึ้น เช่น การตกงาน ประสบอุบัติเหตุ เสียชีวิต หรือภัยที่ทำให้เกิดความสูญเสียแก่สินทรัพย์ เช่น ไฟไหม้ เป็นต้น

4. มีความเชื่อที่ผิดเรื่องที่สำคัญ คือ

4.1) เชื่อว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องของบุคคล ที่มีรายได้และสินทรัพย์จำนวนมากเท่านั้น ทำให้กลุ่มบุคคลที่มีรายได้น้อยหรือมีสินทรัพย์ไม่มาก ไม่เห็นความจำเป็นและความสำคัญของการวางแผนการเงิน

4.2) เชื่อว่าการวางแผนการเงินเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ซับซ้อน เสียเวลา และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย โดยเหมาะกับคนที่เป็นนักบัญชีนักการเงินและนักเศรษฐศาสตร์ เท่านั้น

4.3) เชื่อว่าการวางแผนเกษียณ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการเงินนั้น เหมาะสมกับบุคคลที่ใกล้เกษียณหรือเกษียณอายุแล้วเท่านั้น ทำให้กลุ่มบุคคลที่อยู่ในวัยทำงานละเลยการวางแผนเกษียณ เพราะคิดว่ายังมีเวลาเตรียมตัวอีกนาน

4.4) เชื่อว่าการฝากเงินกับธนาคารเป็นการบริหารเงินออม ที่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตและการฝากเงินกับธนาคารนั้น ไม่มีความเสี่ยงที่ต้องจัดการทำให้คนส่วนใหญ่ละเลยที่จะ

เรียนรู้วิธีการบริหารเงินออมในทางเลือกอื่น ๆ ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า และสามารถสร้างความมั่งคั่งให้กับชีวิตได้ไม่ว่าการละเลยในการวางแผนการเงินของแต่ละบุคคลจะเกิดขึ้น เนื่องจากสาเหตุใดสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงและทุกคนต้องตระหนักคือหากบุคคลละเลยไม่วางแผนการเงินของตนย่อมมีโอกาสที่จะเกิดผลเสียหายในอนาคตได้

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ สาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะก่อให้เกิดผลเสียต่อบุคคลแต่ในทางตรงกันข้ามการให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินก็มีผลดีอย่างมากด้วยเช่นกัน การละเลยการวางแผนทางการเงินเกิดขึ้นจากการขาดรู้ความเข้าใจของการใช้เงินหรือการบริหารเงินให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในอนาคต การไม่ตระหนักถึงการใช้เงินมีผลเสียทั้งปัจจุบันและอนาคต

2.3.7 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

กิจติพร สิริพิพันธุ์ (2553) กล่าวว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การกำหนดนโยบายในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคล

วศิน สันทรณ์ (2558) กล่าวว่า กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เป็นกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ระดับปฐมภูมิ (Primary Group) เป็นกลุ่มคนใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนบ้าน ซึ่งกลุ่มนี้จะมีข้อจำกัดเช่น ช่วงอายุ อาชีพ ระดับชั้นทางสังคม เป็นต้น

2. กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary Group) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์แบบตัวต่อตัวไม่เหนียวแน่นเท่ากลุ่มปฐมภูมิ เช่น เพื่อนร่วมองค์กร กลุ่มอาชีพ และชุมชน เป็นต้น

ซารวี บุตรบำรุง (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลที่ประสบความสำเร็จทางการเงินมี 7 ประการ คือ

1) มีความประหยัดมัธยัสถ์ รู้จักเก็บหอมรอมริบ รู้จักใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2) มีการจัดสรรเวลา พลังงาน และเงินอย่างมีประสิทธิภาพในการสะสมความมั่นคง

3) มีอิสรภาพทางการเงิน ซึ่งเป็นการแสดงออกที่สำคัญกว่าฐานะทางสังคม

4) ไม่ได้ร่ำรวยมาแต่กำเนิด

5) สามารถพึ่งพาตนเองได้ในทางเศรษฐกิจ

6) มีประสบการณ์และทักษะในการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ

7) ส่วนมากเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว หรือประกอบอาชีพอิสระ

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า บุคคลที่มีอิทธิพลเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคลนั้น เช่น ครอบครัว เพื่อน และผู้เชี่ยวชาญในการให้ คำปรึกษา เป็นต้น ซึ่งถือว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม เปรียบเสมือนผู้ที่ อยู่เบื้องหลัง ให้ความรู้ คำแนะนำ เป็นความใฝ่ฝันที่อยากเป็น และเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม

2.3.8 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

Hanna and Wozniak 2001, Shiffman and Kanuk 2003 ได้ให้ความหมายของ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ไว้คล้ายคลึงกัน โดยกล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาอาชีพ รายได้ศาสนา เชื้อชาติวัฒนธรรม ซึ่งมี อิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว นักการตลาดใช้เป็นลักษณะพื้นฐานที่นำมา พิจารณาการแบ่งส่วนตลาด (Market Segmentation) โดยนำมาเชื่อมโยงกับความต้องการ ความชอบ และอัตราการใช้จ่ายสินค้าของผู้บริโภค ได้แก่ เพศ อายุการศึกษาอาชีพ รายได้ศาสนา เชื้อชาติ วัฒนธรรม

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์และณรงค์ เทียนสงค์, 2521 (อ้างอิง : วีรชัย ผ่องศรี, 2559) ประชากรศาสตร์ (Demography) หมายถึง แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับประชากร มีรากฐานของคำศัพท์ ภาษากรีก มาจากคำว่า “Demo” หมายถึง “People” ที่แปลว่า ประชากร หรือประชาชน และคำ ว่า “Graphy” หมายถึง “Description” มีความหมายว่า ลักษณะ ซึ่งการนำคำศัพท์ทั้งสองมารวมกัน ก็จะได้ความหมายว่า วิชาที่เกี่ยวกับประชากร

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2542 (อ้างอิง : วีรชัย ผ่องศรี 2559) แนวความคิดด้าน ประชากรศาสตร์ เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักการเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่ อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก เช่น แรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น และเมื่อกล่าวถึงประชากรที่ แตกต่างกันก็จะนำไปสู่พฤติกรรมและการตัดสินใจที่แตกต่างกันไป ดังนี้

1) เพศ

จูดิธ บัตเลอร์ Judith Bulter, 1992 (อ้างอิง ใน เตชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ, 2561) กล่าวว่า เพศเป็นภาวะที่แตกต่างกันทางกายภาพระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ที่ไม่ได้เป็นข้อเท็จจริง ทางชีวภาพเพียงอย่างเดียว แต่เป็นภาวะความแตกต่างที่สังคมให้ความหมายไว้ และมีการถ่ายทอดสืบ ต่อความแตกต่างนี้จนกลายเป็นความรู้ โดยมีภาษาเป็นเครื่องมือในการสถาปนาความรู้ดังกล่าว

2) อายุ

เตชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ (2561) กล่าวว่า อายุเป็นคุณลักษณะทางประชากรอีก ลักษณะหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาของการมีชีวิตอยู่หรือตามวัยของบุคคล เป็นลักษณะประจำตัวบุคคลที่สำคัญมากในการศึกษาและวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์ โดยอายุจะ

แสดงถึงวัยวุฒิของบุคคล และเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการทำความเข้าใจในเนื้อหาและข่าวสารรวมถึงการรับรู้ต่าง ๆ ได้มากน้อยต่างกัน การมีประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาแตกต่างกันหรืออีกประการหนึ่งคืออายุจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสนใจในประเด็นต่าง ๆ เช่น เรื่องการเมืองความสนุกสนานการเตรียมตัวสร้างอนาคต เป็นต้น นอกจากนั้นก็ชี้ให้เห็นอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไปในกลุ่มคนที่มีวัยต่างกัน อันเนื่องมาจากกระบวนการคิดและตัดสินใจที่ผ่านการกลั่นกรองจากประสบการณ์ของช่วงวัย ที่จะส่งผลต่อกระบวนการคิดและการควบคุมทางอารมณ์ของแต่ละช่วงอายุของบุคคล

3) ระดับการศึกษา

Dewey John, 1999 (อ้างใน : เตชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ, 2561) กล่าวว่า ระดับการศึกษา หมายถึง วิธีการส่งผ่านจุดมุ่งหมายและธรรมเนียมประเพณีให้ดำรงอยู่จากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยทั่วไป การศึกษาเกิดขึ้นผ่านประสบการณ์ใด ๆ ซึ่งมีผลกระทบเชิงพัฒนาต่อวิธีที่คนคนหนึ่งจะคิด รู้สึกหรือกระทำ แต่ในความหมายเทคนิคอย่างแคบ การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างเป็นทางการซึ่งส่งผ่านความรู้ทักษะ จารีตประเพณีและค่านิยมที่สั่งสมจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง นั่นคือ การสอนในสถานศึกษา สำหรับปัจจุบันนี้มีการแบ่งระดับชั้นทางการศึกษาออกเป็นชั้น ๆ เช่น การศึกษาปฐมวัยประถมศึกษา มัธยมศึกษา ทั้งนี้รวมไปถึงระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา และการฝึกงาน

4) รายได้

ชดากร เพ็งเรือง (2562) กล่าวว่า รายได้ ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิธีการดำเนินชีวิตของบุคคล ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหราและสะดวกสบายได้มากกว่าผู้รายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนให้สูงกว่าได้ด้วย แต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอยู่ อย่างไรก็ตามก็ควรจะมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้

ไอยรา ผ่านเมือง (2560) กล่าวว่า รายได้ที่รับทำให้ทราบว่าตนเองมีแหล่งที่มาของรายได้ทางใดบ้าง ทั้งรายได้ประจำ รายได้เสริม ผลตอบแทนจากการลงทุน เพื่อให้สามารถคำนวณปริมาณเงิน ที่ต้องใช้จ่ายและเงินที่เหลือเพื่อการออม หากไม่พอจะสามารถหาได้จากแหล่งใดบ้าง เพื่อให้การวางแผนทางการเงินประสบผลสำเร็จ

จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ ของแต่ละบุคคลมีแนวทางการวางแผนทางการเงินที่หลากหลายและแตกต่างกัน และผลของการวางแผนของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างแต่

เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอายุ รายได้ และการบริหารการเงินของแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิดการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดต่อตนเอง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สำหรับได้มีผู้ให้นิยามเกี่ยวกับเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายทางการเงินอาจกำหนดตามระยะเวลา ได้แก่ เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น และเป้าหมายทางการเงินระยะยาว ดังนี้

1. เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น (Short Term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่บุคคลสามารถทำให้สำเร็จได้ภายในระยะเวลาสั้น ๆ นั่นคือ ไม่เกิน 1 ปี เช่น ฤดูร้อนนี้ต้องการซื้อเครื่องปรับอากาศ ต้องการเก็บเงินไปเที่ยวต่างจังหวัด

2. เป้าหมายทางการเงินระยะยาว (Long Term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่บุคคลต้องการ ใน 5 – 20 ปีข้างหน้า หรือเป็นเป้าหมายที่บุคคลต้องใช้เวลาในการสะสมเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เช่น ต้องการเก็บเงินไว้ใช้หลังเกษียณ ต้องการเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษาบุตรในอนาคต เป้าหมายระยะยาวอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากในอนาคตภาวะและเหตุการณ์ต่าง ๆ อาจเปลี่ยนแปลงไป เช่น ภาวะเศรษฐกิจรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความต้องการของบุคคลเอง เช่น บุคคลตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะซื้อบ้านเดี่ยวราคา 2 ล้านบาทในอีก 5 ปีข้างหน้า เมื่อเวลาผ่านไปภาวะเศรษฐกิจตกต่ำลงทำให้บุคคลมีรายได้น้อยลง ดังนั้นบุคคลอาจจะเปลี่ยนเป้าหมายจากบ้านที่มีราคา 2 ล้านเป็นบ้านที่มีราคาต่ำกว่า

ทั้งนี้ กฤษฎา เสกตระกูล (2553) ได้กล่าวว่า การจัดทำการเงินส่วนบุคคล และการตรวจสอบสุขภาพทางการเงิน เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคง ใช้บอกว่าคุณอยู่ ณ ที่ใดในปัจจุบัน แต่ยังไม่ได้บอกว่าคุณจะไปอยู่ที่ใดในอนาคต ซึ่งก็เหมือนการเดินทางปกติทั่วไปที่ต้องรู้เป้าหมายหรือจุดหมายที่กำลังจะไป ในที่นี้หมายถึง "เป้าหมายชีวิต" โดย "เป้าหมายในชีวิต" หมายถึง สภาพหรือเหตุการณ์ที่บุคคลต้องการให้เกิดขึ้นในชีวิตในอนาคต เช่น อยากเกษียณอย่างมีความสุข มีเงินใช้พอเพียง มีสุขภาพกายสุขภาพใจที่ดี ลูก ๆ จบการศึกษาดี มีงานทำมีครอบครัวที่ดี มีทรัพย์สินสมบัติตกทอดให้กับลูกหลาน เป็นต้น ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะมีแผนอยากบรรลุเป้าหมายในชีวิตคล้าย ๆ อย่างนี้ แม้ว่ารายละเอียดของวิธีการไปสู่เป้าหมายของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน เช่น บางคนใช้วิธีทำธุรกิจ บางคนใช้วิธีการทำงานเป็นพนักงานมีอาชีพในองค์กร เป็นต้น

ในการวางแผนทางการเงินจะถือว่าเป้าหมายในชีวิต ก็คือ "เป้าหมายทางการเงิน" แม้ว่าสภาพของการบรรลุเป้าหมายในชีวิตสามารถมองได้หลายด้าน เช่น การมีความภาคภูมิใจใน

ความสำเร็จจากการงาน การมีร่างกายและจิตใจที่แข็งแรง แต่ด้านหนึ่งที่ขาดไม่ได้ก็คือ การมองสภาพของการบรรลุเป้าหมายในชีวิตให้เป็นตัวเลขทางการเงิน เช่น การบรรลุชีวิตวัยเกษียณอย่างมีความสุข มีเงินใช้หลังเกษียณอย่างเพียงพอ โดยต้องสามารถระบุให้ได้ว่า หลังเกษียณแล้วต้องการใช้เงินเดือนละเท่าใด นี่ก็เป็นการเปลี่ยนจากเป้าหมายในชีวิตให้เป็นเป้าหมายทางการเงิน แต่ก็ยังเป็นเรื่องเดียวกัน การตั้งต้นให้มีเป้าหมายทางการเงิน ทำให้คิดย้อนกลับมาได้ต่อไปว่า ณ วันที่ เกษียณต้องมีเงินอย่างน้อยเท่าใด และจากวันนี้จนถึงวันเกษียณต้องเก็บเงินเดือนละเท่าใดจึงจะได้ เงินก้อนนั้น และเทียบกับที่เก็บออมอยู่ตอนนี้ จะต้องออมเพิ่มอีกหรือไม่ และควรกำหนดรูปแบบ การออม และการลงทุนในรูปแบบอื่นเพื่อเร่งให้บรรลุเป้าหมายให้เร็วขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ เป็นต้น การอธิบายในลักษณะนี้จะทำให้มองเห็นภาพของการวางแผนทางการเงิน

โดยปกติในชีวิตคนมีเป้าหมาย ถ้าเอาระยะเวลามาจับ ก็อาจจะแบ่งเป้าหมายออกเป็น 3 ระยะได้แก่

1) เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น มักมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ส่วนใหญ่มักเป็นเป้าหมายเพื่อตอบสนองให้ชีวิตตนเองและครอบครัวมีความสุขสบาย เช่น มีเป้าหมายจะเก็บเงิน เพื่อซื้อตู้เย็นใหม่ หรือไปท่องเที่ยวตากอากาศในประเทศในวันหยุด

2) เป้าหมายทางการเงินระยะปานกลาง จะมีระยะเวลาอยู่ระหว่าง 1-5 ปี เป็นเป้าหมายที่ยังคงตอบสนองความสุขสบายให้กับตนเองและครอบครัว แต่เป็นเป้าหมายที่ต้องใช้เงินจำนวนมากขึ้น เช่น การไปท่องเที่ยวในยุโรปกับครอบครัวในอีก 3 ปีข้างหน้า หรือบางกรณีก็เป็นเป้าหมายเพื่อให้ชีวิตตนเองและครอบครัวประสบความสำเร็จ เช่น การวางแผนการเงินเพื่อส่งให้ลูกเรียน ระดับปริญญาตรีและปริญญาโทในอีก 4 ปีข้างหน้า เป็นต้น

3) เป้าหมายทางการเงินระยะยาว มีระยะเวลาประมาณ 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดในชีวิต ที่ต้องใช้เงินจำนวนมากจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ เช่น การเกษียณโดยมีเงินใช้อย่างพอเพียงไปจนกว่าสิ้นอายุ การผ่อนหนี้เงินกู้บ้าน ซึ่งต้องใช้เวลานาน โดยไม่มีปัญหาทางการเงิน เป็นต้น

ในชีวิตของคนเมื่อมีเป้าหมายหลายเป้าหมายและหลายระยะเวลา แต่ละเป้าหมายใช้จำนวน เงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายแตกต่างกัน ถ้าต้องการบรรลุทุกเป้าหมาย ต้องคิดว่าจะต้องใช้เงินเท่าใด ต้องเก็บออมเท่าไร และความมั่งคั่งที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ จะต้อง เพิ่มความมั่งคั่งอีกเท่าใด จึงจะทำให้บรรลุเป้าหมายแล้ว ยังก่อให้เกิดความมั่งคั่งแบบไม่รู้จบสามารถส่งมอบต่อลูกหลาน และ/หรือ กระจายต่อไปให้สังคมได้

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล มีนักวิชาการให้ความหมายแตกต่างกัน ดังนี้

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2552, น.7) หนี้สิน หมายถึง จำนวนเงินที่บุคคลหรือกิจการเป็นหนี้บุคคลภายนอกหรือสิทธิเรียกร้องที่บุคคลภายนอกมีต่อบุคคล ด้วยเหตุนี้ หนี้สินจึงเป็นพันธะที่บุคคลจะต้องชดใช้ไม่ว่าจะเป็นการชดใช้ด้วยเงินสด สินค้าหรือบริการ หรือสิ่งมีค่าอื่นใดก็ตาม เช่น การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา การกู้ซื้อรถยนต์ บัตรเครดิต เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการในสินทรัพย์ที่มีขนาดใหญ่ เช่น บ้าน เฟอร์นิเจอร์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดใหญ่ภายในบ้าน นั่นคือที่มาของการเกิดสินเชื่อจะต้องจ่ายในอนาคต ดังนั้นวิธีการที่จะจัดการกับหนี้สินที่เกิดขึ้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ

กาญจนา หงษ์ทอง (2551) การวางแผนการบริหารหนี้ แผนนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำเพื่อปลดเปลื้องภาระหนี้สิน โดยจะเริ่มต้นด้วยการที่บุคคลต้องรู้เรื่องหนี้ก่อนว่ามีหนี้รวมทุกประเภททั้งหมดเท่าไร เมื่อตั้งใจจะสะสมหนี้ก้อนเดิม ต้องหยุดสร้างหนี้ก้อนใหม่หรืออย่าสร้างหนี้เพิ่มสำคัญที่สุดคือต้องรู้จักใช้จ่ายและควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ระวังระวังการใช้จ่ายให้มากขึ้น และหาวิธีปลดหนี้ค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป จัดลำดับความสำคัญของหนี้ที่ต้องเร่งชำระก่อนหลัง

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนหลังเกษียณ

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนหลังเกษียณ มีนักวิชาการให้ความหมายไว้แตกต่างกัน ดังนี้

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2552, น.8) ได้กล่าวว่า การวางแผนการเกษียณเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการวางแผนการเงินซึ่งขั้นตอนแรกคือการตั้งเป้าหมายเกษียณว่าบุคคลต้องการอะไรเมื่อหยุดทำงาน และจะมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ต้องการอย่างไร เช่น ความต้องการท่องเที่ยวในชีวิตหลังวัยเกษียณ แผนการณในการไปเที่ยวหาลูก การได้รับประทานอาหารในร้านอาหารที่เลิศหรู หรือการพักผ่อนในวันหยุดที่บ้าน หรือบนเรือสำราญ ดังนั้น การวางแผนการเกษียณตั้งแต่เนิ่น ๆ โดยเฉพาะการมีภาระการเงินที่บีบบังคับอยู่มาก เช่น การซื้อบ้าน ซื้อรถ การเลี้ยงดูลูก เป็นต้น การเลื่อนการเตรียมตัวเพื่อวัยเกษียณออกไปนานเท่าไร จะยิ่งทำให้มีเงินพอใช้หลังเกษียณได้ยากขึ้นเท่านั้น เพราะจะมีเวลาน้อยลงในการเก็บออมเงินในจำนวนที่ต้องการ และยังต้องยอมรับความเสี่ยงสูงในการลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูง ดังนั้น จึงควรจะเริ่มการวางแผนการเกษียณที่เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้ว่าจะมีความต้องการใช้เงินในเรื่องอื่นอยู่ก็ตาม

กาญจนา หงษ์ทอง (2551 อ้างถึงใน กิจติพร สิทธิพันธุ์, 2553, น. 22) กล่าวถึง การวางแผนเกษียณ ว่าด้วยเทคโนโลยี และความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ ทำให้มีการคาดการณ์ว่าในอนาคตอายุเฉลี่ยของคนไทยก็จะยืนยาวขึ้นไปอีก ทำให้บุคคลต้องวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ เป็นการ

รับมือกับช่วงชีวิตที่ยาวขึ้น ที่จะต้องใช้เงินมากขึ้น เนื่องจากชีวิตในช่วงนี้ จะไม่มีรายได้ประจำที่เคยได้รับ สุขภาพร่างกายก็เริ่มถดถอยลง ทำให้ต้องมีเงินจำนวนมากไว้ใช้จ่ายตอนแก่ จึงต้องมีการวางแผนที่จะมีเงินเพื่อเตรียมไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาพยาบาลในยามแก่ชราหรือในยามที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ นอกจากนี้ การกำหนดจำนวนเงินทุนในอนาคต บุคคลควรทราบระยะเวลา ก่อนที่จะถึงกำหนดเกษียณอายุ เพื่อกำหนดเงินออมสะสมได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากอาชีพที่แตกต่าง กันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน

Joehnk and Gitman (2008, อ้างถึงใน ฐานิษฐ์ สุพัฒน์วัชรานนท์, 2553) ได้ให้แนวคิด เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลโดยแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ

1) การบริหารจัดการเงินสดและสินทรัพย์สภาพคล่องอื่น ๆ

สินทรัพย์สภาพคล่อง คือ สินทรัพย์ในรูปของเงินสด และสินทรัพย์อื่นที่มีสภาพใกล้เคียง เงินสด แต่เปลี่ยนเป็นเงินได้ง่ายโดยไม่ลดมูลค่าหรืออาจลดมูลค่าบ้างแต่ไม่มากนัก ซึ่งสินทรัพย์เหล่านี้ ได้แก่ เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากออมทรัพย์ตลอดจนเงินลงทุนระยะสั้นอื่น ๆ โดยบุคคล จำเป็นต้องมีสินทรัพย์สภาพคล่องให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายประจำวัน เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาเงินขาดมือ นอกจากนี้แล้ว ปัญหาและความขัดข้องทางการเงินย่อมเกิดขึ้นได้กับทุกคนรอบครัวและหากไม่มีการเตรียมพร้อมอาจนำปัญหามาสู่คนในครอบครัวได้เสมอ ดังนั้น ทุกคนรอบครัวต้องมีเงินสดสำรองไว้ จำนวนหนึ่ง โดยเงินสดสำรองจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด ถ้าถือไว้ในมือเฉย ๆ จึงจำเป็นต้องหาทาง บริหารเงินสดสำรองจำนวนดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำไปฝากธนาคาร หรือซื้อตราสารระยะสั้นต่าง ๆ

2) การบริหารจัดการด้านเครดิต

เครดิต คือ สินเชื่อประเภทหนึ่งซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นสินเชื่อระยะสั้นที่ผู้ขายหรือสถาบันการเงินได้ให้กับผู้บริโภค เพื่อเปิดโอกาสให้เขามีเงินจำนวนหนึ่งไปใช้จ่ายตามความจำเป็นหรือใช้ซื้อหาสิ่งของและบริการตามที่ต้องการได้มากกว่าจำนวนเงินซึ่งเขามีอยู่ในขณะนั้น โดยคนทั่วไปมักคิดว่าการใช้เครดิตจะมีประโยชน์ขณะเมื่อบุคคลมีปัญหาเงินขาดมือเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วการใช้เครดิตยังเป็นการช่วยเสริมสร้างความคล่องตัวทางการเงินของบุคคล นอกจากนี้การใช้เครดิตที่ปราศจากการไตร่ตรองที่ดียิ่งก่อให้เกิดปัญหา การใช้จ่ายเกินตัว ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อรวมถึงต้นทุนการใช้เครดิตที่สูงด้วย

3) การบริหารจัดการด้านการประกันชีวิตและสุขภาพ

การประกันชีวิต เกิดจากแนวความคิดที่ว่าชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งมีค่า แต่ขณะเดียวกันภัยทั้งหลายย่อมมีโอกาสเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สินได้ทุกขณะ เมื่อเกิดขึ้นย่อมเกิดความสูญเสียแก่ตนเองและครอบครัว โดยการที่บุคคลทั้งหลายตกอยู่ภายใต้ภัยอันตรายเดียวกันต่างก็ร่วมกันสะสม

เงินไปฝากไว้กับบริษัทประกันชีวิต ในการทำประกันชีวิตนั้น บริษัทจะนำความสูญเสียของแต่ละคนไป ถัวเฉลี่ยให้บุคคลอื่นโดยอาศัยกฎด้วยจำนวนมาก

การประกันสุขภาพ เป็นการช่วยลดความเสี่ยงด้านสุขภาพ กล่าวคือ คนทั้งหลายย่อมมี โอกาสที่ จะสูญเสียทรัพย์สินหรือรายได้ของเขาไป สาเหตุมาจากความเจ็บไข้ได้ป่วยทุพพลภาพ อันมา จากหลายสาเหตุ ทั้งทางกรรมพันธุ์การประสบอุบัติเหตุ หรือถูกทำร้ายจากบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ เมื่อ เกิดขึ้นแล้วต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาและบางครั้งอาจต้องเสียรายได้ไปเนื่องจากทำ งานไม่ได้อีก ทั้งทรัพย์สินเงินทองที่เคยหามาได้และเก็บออมไว้อาจร่อยหรอหมดไป ดังนั้นบุคคล สามารถหาทาง ป้องกันแก้ไขทำให้ความเดือดร้อนบรรเทาเบาบางลงได้ด้วยการทำประกันสุขภาพ

4) การบริหารจัดการด้านการลงทุนของบุคคล

การลงทุนเป็นการนำทรัพย์สินที่บุคคลมีอยู่ไปดำเนินการในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ซึ่งจะให้ผลตอบแทนกลับคืนมาในช่วงระยะเวลานั้น ดังนั้น การลงทุนทางการเงิน หมายถึง การที่ผู้ ลงทุนนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวก่อให้เกิดรายได้กับผู้ลงทุนนั้น ซึ่งการ ลงทุนโดยทั่วไปมักทำผ่านกลไกของตลาด การเงิน (Financial Market) วัตถุประสงค์ของการลงทุน ทางการเงิน เพื่อจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปของ ดอกเบี้ย (Interest) เงินปันผล (Dividend) กำไรจากการซื้อขายหุ้น (Capital Gain) และสิทธิพิเศษ อื่น ๆ กล่าวโดยสรุปก็คือ มุ่งผลตอบแทนจากการใช้ทุนในรูปของผลตอบแทนทางการเงิน (Monetary Return) นั่นเอง

5) การวางแผนการเงินสำหรับการปลดเกษียณ และการวางแผนจัดการทรัพย์สิน

การปลดเกษียณเป็นภาวะที่บุคคลถอนตัวเองออกจากงานประจำที่ทำอยู่ซึ่งโดยทั่วไป วาระนี้ จะมาถึงเมื่อบุคคลมีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปีหรือมากกว่านั้น การปลดเกษียณ เป็นการ สิ้นสุด วาระของการทำงานที่เคยให้ผลประโยชน์อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย โดยการกำหนดอายุที่จะปลด เกษียณของบุคคลมีต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอาชีพและระเบียบข้อบังคับของแต่ละหน่วยงานซึ่งเป็นภาวะ ที่ทุกคนจะต้องประสบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนเพื่อเตรียมพร้อมที่จะเผชิญ ปัญหาทางการเงินหรือปัญหาทางจิตใจ ซึ่งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการปลดเกษียณ บุคคลจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนการเงินต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย แหล่งที่มาของรายได้เมื่อปลด เกษียณ การออมเพื่อการเกษียณ และการประมาณฐานะทางการเงินเมื่อปลดเกษียณ

การจัดการทรัพย์สิน เป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คน ส่วนมากพยายามทำงานหนักมาตลอดชีวิตเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยการสร้างสม ทรัพย์สิน 14 ต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับตัวเองและครอบครัว เพื่อให้ตกทอดเป็นมรดกแก่ ลูกหลาน โดยทรัพย์สินเหล่านั้นมีค่าเพิ่มพูนขึ้นและถูกแบ่งปันไปให้กับทายาทอย่างเหมาะสมและเป็น ธรรม การเรียนรู้เรื่องการทำพินัยกรรมหรือจัดตั้งผู้ดูแลผลประโยชน์จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพราะ วิธีการ

ดังกล่าว นอกจากจะเป็นการบริหารเงินอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพแล้วยังไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ ครอบครัวในภายหลังอีกด้วย

ศิรินุช อินละคร (2548, อ้างถึงใน ฐานิศรีสุพัฒน์วิชานนท์, 2553) กล่าวว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีการคาดการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งทำการวางแผนรองรับไว้ได้โดยได้เสนอขั้นตอนการวางแผนการเงินไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 คือ การประเมินสถานการณ์ทางการเงินของตนเองในปัจจุบัน ขั้นตอนแรกของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ การประเมินสถานะทางการเงินของตนเองในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากรายได้ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ภาระหนี้สิน รวมทั้งเงินออมที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ขั้นที่ 2 คือ การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน การกำหนดเป้าหมายทางการเงินเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากหากบุคคลที่มีเป้าหมายทางการเงินแล้วจะสามารถกำหนดแนวทางที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้เปรียบเสมือนกับการเดินทางที่ก่อนอื่น จะต้องกำหนดที่หมายที่จะเดินทางไปเสียก่อนแล้วจึงจะสามารถกำหนดเส้นทางที่จะใช้ในการเดินทาง ได้ในการกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้นบุคคลจะต้องระบุให้ชัดเจนว่าต้องการอะไร เช่น ต้องการ ซื้อรถยนต์ราคาเท่าไร และจะซื้อเมื่อใด นอกจากนั้นเป้าหมายทางการเงินควรมีความเป็นไปได้ นั่น คือโดยเป้าหมายทางการเงินควรจะเหมาะสมกับสถานะทางการเงินของบุคคลนั้นด้วย

ขั้นที่ 3 คือ การกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้และพิจารณาทางเลือกที่ เหมาะสมที่สุด โดยพิจารณาจากสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมทั้งความเสี่ยงของแต่ละทางเลือกด้วย ในขั้นตอนนี้บุคคลจำเป็นต้องหา ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยในการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก เช่น หนังสือ วารสาร เว็บไซต์ต่าง ๆ รวมทั้งบุคคลอาจจะขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักวางแผน ภาษีหรือผู้ที่ให้ คำปรึกษาทางการเงิน

ขั้นที่ 4 คือ สร้างและปฏิบัติตามแผนการเงิน 15 เมื่อพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมได้แล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการกำหนดแผนการเงินจาก ทางเลือกนั้น ซึ่งเป็นการระบุวิธีการที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการและเมื่อ กำหนดแผนการเงินแล้วขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือการปฏิบัติตาม แผนที่กำหนดไว้เนื่องจากถึงแม้จะวางแผนการเงินไว้ดีเพียงใดก็ตามแต่หากไม่ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ก็จะไม่บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ การปฏิบัติตามแผนทางการเงินอาจจะต้องติดต่อกับ บุคคลอื่น เช่น ตัวแทนประกันชีวิตเพื่อซื้อประกันชีวิต

ขั้นที่ 5 คือ การติดตามผล และปรับปรุงแผน การวางแผนการเงินเป็นขั้นตอนที่ไม่มีที่สิ้นสุด นั่นคือเมื่อบุคคลได้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ แล้วขั้นตอนต่อมาคือ การติดตามผลโดยพิจารณาว่า

แผนการเงินนั้นเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติ ตามได้จริงหรือไม่ หากไม่สามารถปฏิบัติได้ต้องทำการเปลี่ยนแปลงทางการเงินใหม่ นอกจากนั้นภาวะ เศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น มีความก้าวหน้า ในงานทำให้บุคคลมีรายได้สูงขึ้น หรือภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้บุคคลมีรายได้ลดลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ จะส่งผลกระทบต่อแผนการเงินส่วนบุคคลนั้นด้วย ดังนั้น บุคคลจึงต้องทำการทบทวน และปรับปรุงแผนการเงินอยู่อย่างสม่ำเสมอ

Thaler and Benartzi (2004) ได้พัฒนาแบบแผนในการออมชื่อ Save More Tomorrow “พรุ่งนี้ จะออมมากขึ้น” (The SMarT Program) เพื่อใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทางการเงิน พฤติกรรม (Behavioral Finance) โดยเฉพาะ เนื่องจากรัฐบาลในประเทศอุตสาหกรรมทั่วโลกกำลังประสบปัญหาโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนไป คือประชากรมียืนยาวขึ้นและมีลูกหลานน้อยลง ทำให้อัตราส่วนจำนวนแรงงานในปัจจุบันต่อจำนวนผู้เกษียณอายุลดลง รัฐบาล จำเป็นต้องขึ้นภาษีหรือลดสิทธิประโยชน์ ในกรณีที่รัฐบาลเลือกลดสิทธิประโยชน์ ประชาชนจะต้อง เก็บออมมากขึ้นเพื่อชดเชย ดังนั้นจึงต้องมีการตัดสินใจว่าควรออมเงินเท่าไร และควรนำเงินไป ลงทุนอย่างไรถึงจะเหมาะสม แต่คนหลายคนยังไม่พร้อม ในอดีตมนุษย์ไม่เคยต้องกังวลกับการ ออมเงินไว้สำหรับตอนเกษียณ เพราะน้อยคนจะมีอายุยืนยาวขนาดนี้และคนในสังคมส่วนใหญ่จะมีลูกหลานดูแล แต่ในปัจจุบันโครงสร้างครอบครัวที่เปลี่ยนไปทำให้ผู้คนที่ต้องหารายได้มาจุนเจือ ตัวเองในยามเกษียณแทนการพึ่งบุตรหลานแล้วผู้คนที่ออมเงินมากพอหรือยังเป็นคำถามที่ซับซ้อน และทำให้เกิดการถกเถียงในวงกว้าง แต่ประเด็นที่ชี้ให้เห็นคือการออมเงินน้อยเกินไปสร้างความเสียหายมากกว่าการออมเงินมากเกินไปโดยไม่ต้องสงสัย และประเด็นต่อมาคือมีบางคนออมเงิน น้อยเกินไป เช่น ลูกจ้างที่ไม่เข้าแผนบำนาญใด ๆ หรือออมเงินเป็นสัดส่วนน้อยเกินไปทั้งที่อายุเลย เลขสี่แล้ว ซึ่งการสะกิดจะช่วยคนกลุ่มนี้ ได้อย่างมาก

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรี นาเลา (2564) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด จำนวน 395 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบ แบบ t-test และสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบความแตกต่าง จะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการวิเคราะห์แบบการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่มีเพศ อายุ แตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน และพนักงานที่มี สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำแหน่งงานแตกต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน และปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน และด้านปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

สมคิด ยาเคน (2564) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และเพื่อทราบถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา จังหวัดพะเยา โดยรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด และใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสมการถดถอยพหุคูณในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน ปัจจัยด้านทัศนคติในการวางแผนทางการเงิน และปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยงมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณระดับมาก ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลระดับปานกลาง และผลการทดสอบสมมติฐานนั้นพบว่า ปัจจัยด้านความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณที่ระดับนัยสำคัญ 0.5 โดยพนักงานส่วนใหญ่เข้าใจว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็น และมีบางคนไม่มีการออมเงินและการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจาก รายได้ไม่เพียงพอ และไม่มีความรู้ในการใช้เครื่องมือทางการเงินที่จะช่วยในการวางแผนทางการเงิน แต่ทุกคนเห็นถึงความสำคัญการวางแผนทางการเงินนั้นจะช่วยให้มีเงินสำรองใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และทำให้มั่นใจว่าชีวิตหลังเกษียณจะมีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่าย ดังนั้นเทศบาลควรจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินให้พนักงาน และประชาชนทั่วไป

สุชาติ นกหงส์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 138 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย เท่ากับ 18 คน เพศหญิงเท่ากับ 85 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ 15,001-25,000 บาท ความรู้ความเข้าใจ ในการวางแผนทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

การลงทุนในหลักทรัพย์ผลการทดสอบพบว่า การลงทุนในหลักทรัพย์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การวางแผนภาษี ผลการทดสอบพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การซื้อประกันชีวิต ผลการทดสอบพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการวิเคราะห์พบว่าความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้ เนื่องจากความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินส่งผลให้ข้าราชการมีโอกาสในการวางแผนทางการเงิน การลงทุน การเก็บออม การซื้อประกันชีวิต ทำให้ข้าราชการมีการตัดสินใจเลือกการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมกับรายได้ และมีแรงกระตุ้นในการวางแผนทางการเงินให้ดียิ่งขึ้น

มนต์ทนา คงแก้ว และคณะ (2557) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลเพื่อสู่อิสรภาพทางการเงินของข้าราชการใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลปัญหาอุปสรรคและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารการเงินส่วนบุคคล และมีอิสรภาพทางการเงินและการวัดค่าอิสรภาพทางการเงินของข้าราชการใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประชากรในการศึกษาวิจัยข้าราชการ ซึ่งมีจำนวนอายุราชการ 1 ปีขึ้นไป และปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปลายปิด สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์สนสัมพันธ์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple regression analysis) และวิธีการสกัดปัจจัยแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principle component analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยด้านบริหารการเงินเพื่อความมั่นคงของชีวิต มีตัวแปรที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อการบริหารการเงินส่วนบุคคลเป็นอันดับแรก รองลงมา ปัจจัยด้านการบริหารการเงินเพื่อป้องกันผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน ปัจจัยด้านการป้องกันและบริหารความมั่งคั่ง และปัจจัยด้านการบริหารการเงินเพื่อสร้างความมั่งคั่งตามลำดับ ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ปัญหาด้านความสมดุลระหว่างรายรับและรายจ่ายเป็นอันดับแรก รองลงมา ปัญหาด้านความรู้และความเข้าใจในการเลือกลงทุนและวิธีการบริหารเงิน ปัญหาด้านผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการบริหารเงิน ปัญหาด้านทัศนคติและความคิดเห็นส่วนตัวต่อการบริหารเงิน และปัญหาด้านการมีวินัยทางการเงิน ตามลำดับ การวัดค่าอิสรภาพทางการเงิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สามารถอยู่รอดได้ด้วยตนเอง ร้อยละ 97.75 และไม่มีอิสรภาพทางการเงิน ร้อยละ 95.5 จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถใช้พยากรณ์ค่าความอยู่รอดและค่าการมีอิสรภาพทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สนทยา เขมวรัตน์ และคณะ (2556) ได้ศึกษาเรื่องความรู้และทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ซึ่งมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้และทักษะของ นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการ การเงินส่วนบุคคล ใน 4 ด้าน คือ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และอาชีพผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักศึกษา จำนวน 1,419 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบ แบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็น แบบทดสอบและแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 98 ข้อ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน, t - test for independent sample, F- test ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test และค่า Pearson productmoment correlation coefficient ผลการศึกษารูป ได้ดังนี้ 1. ระดับความรู้ของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม อยู่ใน ระดับปาน กลาง โดยด้านที่มีระดับความรู้สูงสุด คือ ด้านการหารายได้รองลงมา คือ ด้านการใ้ จ่ายส่วนด้านที่ มีระดับความรู้ต่ำที่สุด คือ ด้านการออม 2. ระดับทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วน บุคคล โดยรวม อยู่ใน ระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับทักษะสูงสุด คือ ด้านการหารายได้ รองลงมา คือ ด้านการออม ส่วนด้านที่มีระดับทักษะต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย 3. นักศึกษาที่มี เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และ อาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความรู้ เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 4. นักศึกษาที่มี เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และ อาชีพผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีทักษะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 5. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก กับทักษะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษา อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ นัยสำคัญ 0.01

กรแก้ว ธีรพงษ์สวัสดิ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง สุขภาวะของบุคลากรศูนย์อนามัยที่ 6 ปิงปประมาณ 2556 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) เพื่อประเมินความสุขของบุคลากร ศูนย์อนามัยที่ 6 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบุคลากรศูนย์อนามัยที่ 6 ที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฯ ระหว่าง เดือนตุลาคม 2555 ถึง เดือน พฤศจิกายน 2555 จำนวน 314 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถาม HAPPINOMETER พัฒนาจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มตัวอย่างอ่านและตอบแบบสอบถามด้วยตนเองได้รับกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 268 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 85.35 ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 99.6 อายุอยู่ในช่วง 30-41 ปี ร้อยละ 27.2 การศึกษาสูงสุดเป็นวุฒิปริญญาตรี ร้อยละ 42.9 สถานภาพสมรสและอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 61.9 จำนวนบุตร 2 คน ร้อยละ 42.2 ลักษณะงาน งานด้านบริการ ร้อยละ 68.7 สถานภาพการจ้างงาน

ประจำ ร้อยละ 64.6 ระยะเวลาที่ทำงานในองค์กรปัจจุบัน 10 ปีขึ้นไปร้อยละ 68.7 ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความสุขภาพรวม คือ 72.34 แปลผลว่า “มีความสุข” เป็นระดับความสุขตามเป้าหมาย เมื่อพิจารณารายมิติความสุข พบว่า มิติ ความสุขน้ำใจดี และมิติความสุขจิตวิญญาณ มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความสุข อยู่ที่ 79.93 และ 79.33 แปลผลว่า “มีความสุขมาก” ส่วนมิติความสุขครอบครัว มิติความสุขใฝ่รู้ดี มิติความสุขสุขภาพดี มิติความสุขการทำงานดี มิติความสุขสังคมดี มิติความสุขผ่อนคลายดี มิติความสุขสุขภาพเงินดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 74.93, 73.58, 73.06, 71.94, 71.12, 64.93 และ 61.64 ตามลำดับ แปลผลว่า “มีความสุข” เป็นระดับความสุขตามเป้าหมาย เมื่อพิจารณารายกลุ่มงาน กลุ่มที่มีระดับความสุข “มีความสุขมาก” ได้แก่ กลุ่มพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ และกลุ่มบริหารยุทธศาสตร์และการวิจัย ส่วน กลุ่มที่มีระดับความสุข “มีความสุข” ได้แก่ กลุ่มจัดการความรู้และการศึกษาด้านสุขภาพ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ กลุ่มพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อม กลุ่มอำนวยการและหน่วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ

กมลพร เก้าเอี้ยน (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร การศึกษาอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสมรรถนะทางการเงินกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจฝ่ายอำนวยการ, ฝ่ายสืบสวนสอบสวนและสถานีตรวจภูธรในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร จำนวนทั้งสิ้น 1,347 คน นำมาคำนวณหากลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 310 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ค่าสถิติ Chi-square เพื่อทดสอบสมมติฐาน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาสมรรถนะทางการเงิน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการจัดการการเงิน วินัยทางการเงินและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมทางการเงิน โดยรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมทางการเงิน ความรู้ด้านการจัดการการเงิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และวินัยทางการเงิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้หลักรวมต่อเดือน รายได้เสริมต่อเดือน ตำแหน่งชั้นยศ อายุราชการ รูปแบบ การดำเนินชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในด้านการจัดการในเรื่องทรัพย์สิน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว การช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวต่อเดือน รายได้หลักรวมต่อเดือน รายได้เสริมต่อเดือน อายุราชการ รูปแบบการดำเนินชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรม การสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในด้าน การบริหารสินเชื่อเพื่อการบริโภค

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว การช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวต่อเดือน รายได้หลักรวมต่อเดือน รายได้เสริมต่อเดือน ตำแหน่งชั้นยศ อายุราชการ รูปแบบการดำเนินชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการตีแม่แอลกอฮอล์ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในด้านการออมและการลงทุน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว อายุราชการ รูปแบบการดำเนินชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการตีแม่แอลกอฮอล์และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคล (2) ในด้านการบริหารความเสี่ยงและการประกันชีวิต ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว การช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวต่อเดือน รายได้เสริมต่อเดือน อายุราชการ รูปแบบการดำเนินชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการตีแม่แอลกอฮอล์และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในด้านการวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้หลักรวมต่อเดือน ตำแหน่งชั้นยศ อายุราชการ และรูปแบบการดำเนินชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในด้านการวางแผนภาษีเงินได้บุคคล 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ด้านการจัดการการเงิน วินัยทางการเงิน และความตระหนักทางด้านจริยธรรมทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในด้านการจัดการในเรื่องทรัพย์สิน การบริหารสินเชื่อเพื่อการบริโภค การออมและการลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการประกันชีวิต การวางแผนเพื่อเกษียณอายุ การวางแผนภาษีเงินได้บุคคล

จารุณี จอมโคกสูง (2555) ได้ทำการศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินทั้ง 6 ตัวแปร ซึ่งได้แก่ การฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือน สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมการใช้จ่าย การตั้งเป้าหมายในชีวิต และการสำรวจสุขภาพทางการเงิน สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินของกลุ่มที่ยังไม่ได้รับการอบรม พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านพฤติกรรมการใช้จ่าย ด้านการสำรวจสุขภาพทางการเงิน และด้านการฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินน้อยที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินของกลุ่มที่ได้รับการอบรมแล้ว พบว่า ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิตมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ด้านการฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือน ด้านพฤติกรรมการใช้จ่าย ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม และด้านการสำรวจสุขภาพทางการเงินมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินน้อยที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินโดยภาพรวม พบว่า ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิตมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินมากที่สุด รองลงมา คือ

ด้านสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ ด้านพฤติกรรมกรใช้จ่าย ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ด้านการสำรวจ สุขภาพทางการเงิน และด้านการฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือนมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินของภาพรวมน้อยที่สุด การวางแผนการเงินของกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มที่ยังไม่ได้รับการอบรมกลุ่มที่ได้รับการอบรมแล้ว และโดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่จะมีการวางแผนการเงินในด้านของการมีเงินเก็บที่เพียงพอไว้สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรหลานที่สูงขึ้น รองลงมา คือ มีเงิน เก็บที่เพียงพอสำหรับไว้ใช้จ่ายโดยไม่เดือดร้อน และมีเงินเก็บอย่างเพียงพอสำหรับ ซื้อทรัพย์สินต่าง ๆ ได้ตามที่ต้องการ แต่ยังมีส่วนน้อยที่มีเงินเก็บอย่างเพียงพอสำหรับ การท่องเที่ยวพักผ่อนเพื่อเป็นกำไรชีวิต

ฐาปณี ไตรทอง (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยศึกษาโครงสร้างและคุณลักษณะความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินลักษณะการวางแผนทางการเงินและการเตรียมความพร้อมทางการเงินหลังวัยเกษียณของบุคลากรที่ทำงานในมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจากบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 35-60 ปี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 286 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นบุคลากรสาย ค มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 27,398.86 บาท และอายุงานเฉลี่ย 22.90 ปี เป็นสมาชิกภาพของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในสิทธิ ผลตอบแทนหลังเกษียณอายุ ด้านความเข้าใจการประเมินสถานะทางการเงิน และด้านความเข้าใจของอาชีพสำรอง อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเตรียมการของบุคลากรหลังเกษียณอายุพบว่า มีการเตรียมการอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความต้องการการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมของบุคลากรพบว่า มีความต้องการการสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกันผลการทดสอบสมมุติฐานสรุปได้ดังนี้ อายุมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและการประเมินสถานการณ์ด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในด้านความเข้าใจในสิทธิและผลตอบแทนหลังการเกษียณอายุกับด้านการประเมินสถานะทางการเงิน แต่อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและการประเมินสถานการณ์ด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหงในด้านสำรองอาชีพ ระดับการศึกษา และสถานภาพการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและการประเมินสถานการณ์ ด้านการวางแผนทางการเงิน ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความต้องการการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมของการวางแผนทางการเงิน ดังนั้นมหาวิทยาลัยรามคำแหงควรมีแผนงานหรือหน่วยงานสนับสนุนที่มาช่วยส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความเข้าใจและแรงกระตุ้นให้มีการวางแผนทางการเงินล่วงหน้ามากขึ้นเพื่อให้บุคลากรสามารถดำรงชีวิตในวัยเกษียณได้อย่างมีความสุข

กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยศึกษาประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร อายุ 20 ปี

ขึ้นไป จำนวน 150 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนเท่ากันคือ 75 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001-15,000 บาท และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนด และรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินใน ด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคล ด้านความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คณะกรรมการมาตรฐานของผู้วางแผนทางการเงิน หรือ Certified Financial Planner Board of Standards Inc. ของสหรัฐอเมริกา (2552) ได้ทำการสำรวจพบว่า คน อเมริกันที่เป็นชนชั้นกลางระดับบน มีความสามารถในการวางแผนทางการเงินได้เองประมาณ 33 เปอร์เซ็นต์ คนกลุ่มนี้ถูกจัดอยู่ใน กลุ่มอิสระ คือ พึ่งตนเองได้ ลักษณะสำคัญของคนที่สามารถ วางแผนการเงิน ได้ด้วยตนเองประกอบไปด้วย ความพึงพอใจในการตัดสินใจทางการเงินของตนเอง ข้อมูลการจัดการการเงินผ่านอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้คนกลุ่มนี้ยังพอใจที่จะใช้เวลาในการหาข้อมูล และตัดสินใจเกี่ยวกับการเงินด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยมืออาชีพดำเนินการให้ คนกลุ่มนี้ จะลงทุน ในหุ้นด้วยตนเอง และมักจะมีการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์มากกว่าคนกลุ่มอื่น ๆ

คนกลุ่มที่สองมีประมาณ 38 เปอร์เซ็นต์ของชนชั้นกลางระดับบนที่ได้รับการสอบถามทั้งหมด จัดอยู่ใน กลุ่มผู้วิตกกังวล กลุ่มนี้มีความกังวลใจเกี่ยวกับการตัดสินใจทางการเงิน เช่น ในการออมเพื่อการเกษียณอายุของตนเองไม่ค่อยมั่นใจในอนาคตทางการเงินของตนเอง ไม่สนุกกับการวางแผนทางการเงินหรือแม้กระทั่งรู้สึกไม่สนุกเวลาคิดถึงเรื่องเกี่ยวกับเงิน ๆ ทอง ๆ คนกลุ่มนี้อาจมีการวางแผนการเงินไว้แต่มักจะสารภาพว่าไม่ค่อยได้ทำตามแผน อย่างไรก็ตามแม้จะไม่สบายใจ นักแต่คนกลุ่มนี้จะดูแลการเงินให้ตนเอง จากการสำรวจพบว่าคนกลุ่มนี้จะกลัวการลงทุนที่มีความเสี่ยงและมักจะฝากเงินหรือลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ หรือลงทุนในกองทุนเพื่อการเกษียณอายุ โดยรวมคนกลุ่มนี้ลงทุนเป็นสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับรายได้ จึงมีความมั่งคั่งโดยรวมไม่สูงมาก

กลุ่มสุดท้ายเป็น กลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งมีอยู่ประมาณ 29 เปอร์เซ็นต์ คนกลุ่มนี้จะแสวงหาคำแนะนำจากมืออาชีพ และเมื่อได้คำแนะนำแล้วเขาจะมั่นใจว่าสามารถเป็นผู้ควบคุม

ชีวิตทางการเงินของตนเองได้ รู้สึกว่าการลงทุนของเขาเพียงพอต่อความต้องการทางการเงินในอนาคต หรืออาจจะเกินกว่าความต้องการอีกด้วย นอกจากนี้คนกลุ่มนี้ยังรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการวางแผนการเงิน กลุ่มคนเหล่านี้มักจะมีความมั่งคั่งสูงกว่าอีกสองกลุ่มที่กล่าวมาแล้ว และ ต้องการความช่วยเหลือจากมืออาชีพในเรื่องทางการเงินบางเรื่องที่ตนเองอาจไม่มีความถนัด กลุ่มนี้ มักเป็นกลุ่มที่เก็บออมและลงทุนเป็นสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับรายได้ของครอบครัว ส่วนใหญ่จะรับ ความเสี่ยงจากการลงทุนได้ปานกลางและชอบลงทุนในกองทุนรวมหุ้นและกองทุนรวมตรา สารหนี้หรือพันธบัตร

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คนอเมริกาส่วนใหญ่จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มผู้วิตกกังวล ซึ่งไม่มั่นใจในอนาคตทางการเงินของตนเอง กลัวการลงทุนที่มีความเสี่ยง และนิยมดูแลการเงินให้ตนเอง รองลงมา จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มอิสระ ที่พึ่งพาตนเองได้ สามารถวางแผนทางการเงินด้วยตนเองได้ ทำการลงทุนต่าง ๆ ด้วยตนเอง และกลุ่มสุดท้ายจะเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ คนกลุ่มนี้จะแสวงหาคำแนะนำจากมืออาชีพ เป็นกลุ่มที่ทำการเก็บออมและลงทุนเป็นสัดส่วนสูงเมื่อเทียบกับรายได้ของครอบครัว

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ประสบ ปัญหาด้านการเงิน น่าจะมีสาเหตุมาจากจัดสรรค่าใช้จ่ายไม่เป็นระบบและไม่มีการวางแผนด้าน การเงิน

Ming Ming Lai and Wei – Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรประเทศมาเลเซีย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามชาวมาเลเซียมี ทัศนคติที่ดีต่อการลงทุนมีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารการเงิน คิดว่าการลงทุนเป็นสิ่งสำคัญใน การสร้างความมั่งคั่งและความมั่นคง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าการซื้อประกันเป็น กลไกป้องกันความเสี่ยงมากกว่าการเป็นเครื่องมือการลงทุน

Joehnk & Gitman (2008 อ้างใน ฐานิสร สุพัฒน์วัชรานนท์, 2553) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการ วางแผนการเงินดังนี้ การจัดการสินทรัพย์สภาพ คล่องอื่นๆ โดยสินค้าที่เป็นในแบบเงินสดและสินค้าที่มีความ คล้ายกับเงินสด แต่สามารถเป็นเป็นเงิน สดได้โดยไม่มีการลดมูลค่าจากสิ่งนั้น ซึ่งสินทรัพย์จำพวกนั้น อาทิ เงินฝากออมทรัพย์ กระแสรายวัน การจัดการเรื่องของเครดิต เครดิตเป็นสินเชื่อชนิดหนึ่งโดยทั่วไปจะเป็น สินเชื่อในระยะสั้น เพื่อเปิดให้ ผู้คนได้มีเงินจำนวนหนึ่งไปใช้ในยามจำเป็นหรือให้ได้มากกว่าที่เงินของบุคคล นั้นมีอยู่การจัดการเรื่อง ของประกันชีวิต ประกันชีวิตนั้นเกิดขึ้นเพราะชีวิตเป็นสิ่งที่มีความ ในขณะเดียวกันการ เกิดอุบัติเหตุหรือ ภัยอันตรายนั้นสามารถเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สินได้ทุกเมื่อ และประกันชีวิตยังให้สิทธิ ประโยชน์ กลับมาเหมือนเป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดผล รวมทั้งยังช่วยในเรื่องของลดหย่อนภาษี

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนครใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยการสุ่มตัวอย่าง และการออกแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระตัวแปรตาม และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regress Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ คนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 269,800 คน (เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมนคร, 2565: ไม่ปรากฏเลขหน้า)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดตัวอย่างโดยการคำนวณแบบทราบจำนวนประชากร และกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 โดยให้สูตรในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1967) แทนค่าในสมการได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

กำหนดโดยให้	N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	e	แทน	ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้จากการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าในสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{269,800}{1 + 269,800 (0.05)^2}$$

$$n = 400$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ให้ครบตามจำนวนที่กำหนด

3.1.3 การสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น (Stratified random sampling) โดยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จำนวน 400 ตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้น เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จำนวน 400 ชุด โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด 5 ข้อ มีลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questions) เลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว เงินเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ การหารายได้ การใช้จ่าย การเก็บออมเงิน การลงทุน และปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ เงินเพื่อ อัตราดอกเบี้ย โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับมาก
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับน้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของบุคคลในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล การวางแผนหลังการเกษียณ โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับมาก
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับน้อย
1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินและเกณฑ์การพิจารณา ผู้วิจัยมีการกำหนดหลักเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น โดยใช้วิธีอิงเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ และใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ โดยมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากประชาชนทั่วไปที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป โดยการแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จำนวน 400 ตัวอย่าง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากหนังสือวารสาร ตำราวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการวิจัย

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

2. กำหนดประเด็นให้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัยและกรอบแนวความคิดในการวิจัย คำนึงความศัพท์เฉพาะ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างเป็นคำถามในแบบสอบถาม และสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษาวิจัย

3. ร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามข้อ 2. เพื่อนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาให้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และตรวจสอบความสมบูรณ์ตรงตามกรอบแนวความคิดในการวิจัย รวมถึงหลักการใช้ภาษาในข้อคำถาม เพื่อให้เนื้อหาของข้อคำถามมีความถูกต้องครบถ้วน และสอดคล้องกับเรื่องที่จะทำการศึกษาวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เพื่อเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Item-Objective Congruence (IOC) โดยพิจารณาข้อที่มีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หากมีการปรับปรุง จะนำแบบสอบถาม

มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณาอีกครั้ง

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค ก่อนนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริง

6. จัดทำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถาม Google Form ส่งและรับคืนแบบสอบถามผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) และผ่านทางเว็บไซต์เครือข่ายสังคม (Social Networking Website) ซึ่งหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งแบบสอบถามไปยังช่องทางต่าง ๆ แล้ว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบตามจำนวน 400 ชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป

2. ประมวลผลข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS for Windows ให้ทำการประมวลผลตามสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Level of Significance)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม จะทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นการแจกแจงความถี่ (Frequency) และแสดงค่าร้อยละ (Percentage) ตามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 และ 3 การวิเคราะห์ผลของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำมาจัดระดับโดยการใช้เกณฑ์การแบ่งช่วงเท่า ๆ กัน มีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale)

เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's Scale มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์คะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	ระดับน้อยที่สุด

3.4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis)

ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของข้อมูล ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ข้อมูลในตอนต้นที่ 2 และ 3 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้เลือกใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลกับ คนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

4.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

4.4 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการศึกษาสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แสดงผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

(n = 400)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	158	39.50
หญิง	242	60.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของคนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.50 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 39.50

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

(n = 400)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 30 ปี	214	53.50
31 - 40 ปี	130	32.50
41 - 50 ปี	53	13.20
ตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป	3	0.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของคนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุไม่เกิน 30 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.50 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.20 และอายุตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

(n = 400)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	215	53.80
สมรส/อยู่ด้วยกัน	158	39.50
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	27	6.70
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของคนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ที่ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพโสด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.80 รองลงมา มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 39.50 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 6.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

(n = 400)

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	171	42.80
2 คน	171	42.80
3 คนขึ้นไป	58	14.40
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของคนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ที่ตอบแบบสอบถามมีอาศัยอยู่คนเดียว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(n = 400)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	51	12.80
10,001 – 20,000 บาท	243	60.80
ตั้งแต่ 20,001 บาท ขึ้นไป	106	26.40
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของคนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.80 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 20,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.40 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.80 ตามลำดับ

4.2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการหารายได้ ปัจจัยด้านการใช้จ่าย ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน และปัจจัยด้านการลงทุน แสดงผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

(n = 400)

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ปัจจัยด้านการหารายได้	4.24	0.72	มากที่สุด	1
2) ปัจจัยด้านการใช้จ่าย	3.86	0.82	มาก	2
3) ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน	3.33	0.52	ปานกลาง	4
4) ปัจจัยด้านการลงทุน	3.75	0.50	มาก	3
รวม	3.80	0.62	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$)

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการหารายได้ ($\bar{X} = 4.24$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการลงทุน ($\bar{X} = 3.86$) ปัจจัยด้านการใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.75$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการหารายได้

(n = 400)

ปัจจัยด้านการหารายได้	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านมีความสามารถในการสร้างรายได้ประจำ	4.60	0.63	มากที่สุด	1
2) ท่านพัฒนาความชำนาญและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อหารายได้	4.09	0.82	มาก	4
3) ท่านทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เพิ่มเติม	4.14	0.97	มาก	2
4) ท่านมีความมั่นใจว่าจะสามารถดึงศักยภาพความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ท่านมีมาช่วยในการหารายได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ	4.12	0.71	มาก	3
รวม	4.24	0.72	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการหารายได้ พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม นครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ประเด็น คือ ความสามารถในการสร้างรายได้ประจำ ($\bar{X} = 4.60$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ประเด็น คือ ทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.14$) ความมั่นใจว่าจะสามารถดึงศักยภาพ ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่มีมาช่วยในการหารายได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.12$) และการพัฒนาความชำนาญและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อหารายได้ ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการใช้จ่าย

(n = 400)

ปัจจัยด้านการใช้จ่าย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้เสมอ	3.91	0.81	มาก	1
2) ท่านมีการวางแผนเป้าหมายทางการเงินของท่าน โดยแบ่งออกเป็น การซื้อรถ ซื้อบ้าน และการเกษียณอย่างมีคุณภาพ	3.82	0.89	มาก	3
3) ท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย	3.84	0.82	มาก	2
รวม	3.86	0.82	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการใช้จ่าย พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม นครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ประเด็น คือ มีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้เสมอ ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมา คือ มีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.84$) และการวางแผนเป้าหมายทางการเงินโดยแบ่งออกเป็น การซื้อรถ ซื้อบ้าน และการเกษียณอย่างมีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน

(n = 400)

ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านเห็นด้วยกับการออมที่ดี คือเป็นการออมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับรายได้และค่าใช้จ่ายของตนเอง อีกทั้งได้ผลตอบแทนเป็นในรูปแบบของดอกเบี้ย	2.98	0.89	ปานกลาง	5
2) ท่านแบ่งรายรับที่ได้รับสำหรับเก็บออมและสำรองเพื่อฉุกเฉินไว้อย่างน้อย 3-6 เดือนของค่าใช้จ่าย ในรูปแบบการออมที่มีสภาพคล่องสูง ผากหรือถอนได้ทุกวัน	3.56	0.78	มาก	1
3) ท่านเห็นด้วยกับการออมเงินเป็นเงินสดหรือเงินฝากสะสมทรัพย์ เพื่อความสะดวกสบายในการใช้จ่าย	3.29	0.77	ปานกลาง	3
4) เมื่อท่านมีรายได้ ท่านมักจะนำรายได้หักด้วยเงินออมเป็นอันดับแรก และส่วนที่เหลือคือ ค่าใช้จ่าย	3.53	0.81	มาก	2
5) ท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการออมอย่างชัดเจน เช่น ออมเพื่อการท่องเที่ยว ออมเพื่อการศึกษาของบุตร เป็นต้น	3.28	0.82	ปานกลาง	4
รวม	3.33	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการเก็บออมเงิน พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.33$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น คือ มีการแบ่งรายรับที่ได้รับสำหรับเก็บออมและสำรองเพื่อฉุกเฉินไว้อย่างน้อย 3-6 เดือนของค่าใช้จ่ายในรูปแบบการออมที่มีสภาพคล่องสูง ผากหรือถอนได้ทุกวัน ($\bar{X} = 3.56$) รองลงมาคือ เมื่อมีรายได้ มักจะนำรายได้หักด้วยเงินออมเป็นอันดับแรก และส่วนที่เหลือคือ ค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.53$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ประเด็น คือ เห็นด้วยกับการออมเงินเป็นเงินสดหรือเงินฝากสะสม

ทรัพย์สิน เพื่อความสะดวกสบายในการใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.29$) มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการออมอย่างชัดเจน เช่น ออมเพื่อการท่องเที่ยว ออมเพื่อการศึกษาของบุตร เป็นต้น ($\bar{X} = 3.28$) และเห็นด้วยกับการออมที่ดี คือเป็นการออมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับรายได้และค่าใช้จ่ายของตนเอง อีกทั้งได้ผลตอบแทนเป็นในรูปแบบของดอกเบี้ย ($\bar{X} = 2.98$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการลงทุน

(n = 400)

ปัจจัยด้านการลงทุน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านเห็นด้วยกับการวางแผนการลงทุนในลักษณะของการเลือกรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมกับท่านมากที่สุด	3.49	0.82	มาก	2
2) ท่านเห็นด้วยว่า การกระจายการลงทุนช่วยลดความเสี่ยงจากการสูญเสียเงินพร้อมกันเป็นจำนวนมากได้	3.20	0.88	ปานกลาง	3
3) ท่านทราบว่า การออมและการลงทุนที่ดีต้องพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ เงินทุนหรือเงินต้น อัตราผลตอบแทน และระยะเวลาการลงทุน มาประกอบกัน	4.55	0.63	มากที่สุด	1
รวม	3.75	0.50	มาก	

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดประเด็น 1 ประเด็น คือ ทราบว่าการออมและการลงทุนที่ดีต้องพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ เงินทุนหรือเงินต้น อัตราผลตอบแทน และระยะเวลาการลงทุน มาประกอบกัน ($\bar{X} = 4.55$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ การเห็นด้วยกับการวางแผนการลงทุนในลักษณะของการเลือกรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.49$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ เห็นด้วยว่าการกระจายการลงทุน ช่วยลดความเสี่ยงจากการสูญเสียเงินพร้อมกันเป็นจำนวนมากได้ ($\bar{X} = 3.20$) ตามลำดับ

4.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

จากผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ และปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย แสดงผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

(n = 400)

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ	3.23	0.53	ปานกลาง	1
2) ปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย	2.98	0.93	ปานกลาง	2
รวม	3.11	0.63	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$)

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ ($\bar{X} = 3.23$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย ($\bar{X} = 2.98$) ตามลำดับ

แสดงรายละเอียดรายด้านของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านเงินเฟ้อ

(n = 400)

ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านทราบหรือไม่ว่า เงินเฟ้อ หมายถึง ภาวะที่ระดับของราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นซึ่งส่งผลทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นตามไปด้วย	3.38	0.77	ปานกลาง	2
2) ท่านเห็นว่าอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้นจึงต้องมีการลงทุน เพื่อมุ่งหวังให้ได้อัตราผลตอบแทนที่มากกว่าอัตราเงินเฟ้อ	2.89	0.87	ปานกลาง	3

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านเงินเฟ้อ (ต่อ)

(n = 400)

ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
3) ท่านฝากเงินกับธนาคารในอัตราดอกเบี้ย 0.75% (ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อปีละ เท่ากับ 2%) และในการฝากเงินกับธนาคารครั้งนี้ ผลจากการฝากเงินครั้งนี้คือขาดทุน	3.44	0.75	มาก	1
รวม	3.23	0.53	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านเงินเฟ้อ พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ มีความคิดเห็นว่าการฝากเงินกับธนาคารในอัตราดอกเบี้ย 0.75% (ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อปีละ เท่ากับ 2%) และในการฝากเงินกับธนาคารครั้งนี้ ผลจากการฝากเงินครั้งนี้คือขาดทุน ($\bar{X} = 3.44$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น คือ ทราบว่า เงินเฟ้อ หมายถึง ภาวะที่ระดับของราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นซึ่งส่งผลทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นตามไปด้วย ($\bar{X} = 3.38$) และเห็นว่าอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้นจึงต้องมีการลงทุน เพื่อมุ่งหวังให้ได้อัตราผลตอบแทนที่มากกว่าอัตราเงินเฟ้อ ($\bar{X} = 2.89$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย

(n = 400)

ปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจากหลายสถาบันการเงินและเปรียบเทียบก่อนที่จะเลือกออมเงินกับธนาคารที่ให้ดอกเบี้ยสูงที่สุด	2.98	0.93	ปานกลาง	1
รวม	2.98	0.93	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านอัตราดอกเบี้ย พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจากหลายสถาบันการเงินและเปรียบเทียบก่อนที่จะเลือกออมเงินกับธนาคารที่ให้ดอกเบี้ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.98$) ตามลำดับ

4.4 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

จากผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ประกอบด้วย ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล และด้านการวางแผนหลังการเกษียณ แสดงผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

(n = 400)

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.55	0.54	มาก	1
2) ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.52	0.56	มาก	2
3) ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล	3.12	0.63	ปานกลาง	4
4) ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ	3.31	0.58	ปานกลาง	3
รวม	3.38	0.47	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาคำความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาคือ ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.52$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ ($\bar{X} = 3.31$) และด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.12$) ตามลำดับ

แสดงรายละเอียดรายด้านของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ดังนี้

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

(n = 400)

ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านสามารถควบคุมรายจ่ายต่าง ๆ ได้ให้เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับ	4.25	0.94	มากที่สุด	1
2) ท่านสามารถวางแผนการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ที่มีอยู่	3.05	0.80	ปานกลาง	4
3) ท่านมีความรู้ความสามารถในการนำสินทรัพย์ไปสร้างรายได้อย่างถูกต้อง	3.66	0.78	มาก	2
4) ท่านมีความสามารถในการกระจายแหล่งเงินออมไปอยู่ในทรัพย์สินต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.24	0.75	ปานกลาง	3
รวม	3.55	0.54	มาก	

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่าโดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ประเด็น คือ สามารถควบคุมรายจ่ายต่าง ๆ ได้ให้เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.25$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ประเด็น คือ ความรู้ความสามารถในการนำสินทรัพย์ไปสร้างรายได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 3.66$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ประเด็น คือ มีความสามารถในการกระจายแหล่งเงินออม

ไปอยู่ในทรัพย์สินต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.24$) และสามารถวางแผนการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ ($\bar{X} = 3.05$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (n = 400)

ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านมีการกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายสำหรับการลงทุนของท่านและพิจารณาอัตราผลตอบแทนที่ได้ว่าคุ้มค่ากับการลงทุนของท่าน	3.49	0.75	มาก	2
2) ท่านเห็นว่า มูลค่าของเงินในอีก 1 ปีข้างหน้าในการซื้อของอย่างเดียวกันอาจต้องใช้จ่ายเงินที่มากขึ้น	3.65	0.92	มาก	1
3) ท่านทราบว่ามูลค่าเงินตามเวลา ถ้าไม่มีการบริหารการจัดการเงินที่ดี ค่าของเงินก็จะมีมูลค่าที่ลดลง	3.43	0.82	มาก	3
รวม	3.52	0.56	มาก	

จากตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่าโดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ประเด็น คือ มีความคิดเห็นที่มูลค่าของเงินในอีก 1 ปีข้างหน้า ในการซื้อของอย่างเดียวกันอาจต้องใช้จ่ายเงินที่มากขึ้น ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาคือ มีการกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายสำหรับการลงทุนและพิจารณาอัตราผลตอบแทนที่ได้ว่าคุ้มค่ากับการลงทุน ($\bar{X} = 3.49$) และทราบว่ามูลค่าเงินตามเวลา ถ้าไม่มีการบริหารการจัดการเงินที่ดี ค่าของเงินก็จะมีมูลค่าที่ลดลง ($\bar{X} = 3.43$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล

(n = 400)

ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านมีรายได้สามารถผ่อนชำระหนี้สินได้เพียงพอในแต่ละเดือน	3.39	0.78	ปานกลาง	1
2) ท่านมีการใช้บริการสินเชื่อที่เกิดจาก สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อรถยนต์ สินเชื่อบุคคล หรือมีการใช้บริการบัตรเครดิต เพื่อซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป เนื่องจากไต่ตรงแล้วมีความจำเป็นและมีความสามารถในการชำระหนี้ได้	3.26	0.84	ปานกลาง	3
3) ท่านจะลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นบางส่วนออกไปเพื่อนำเงินส่วนนั้นมาชำระหนี้สินมากขึ้น	3.28	0.80	ปานกลาง	2
รวม	3.12	0.63	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ประเด็น คือ มีรายได้สามารถผ่อนชำระหนี้สินได้เพียงพอในแต่ละเดือน ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมาคือ จะลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นบางส่วนออกไปเพื่อนำเงินส่วนนั้นมาชำระหนี้สินมากขึ้น ($\bar{X} = 3.28$) และมีการใช้บริการสินเชื่อที่เกิดจาก สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อรถยนต์ สินเชื่อบุคคล หรือมีการใช้บริการบัตรเครดิต เพื่อซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป เนื่องจากไต่ตรงแล้วมีความจำเป็นและมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ

(n = 400)

ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1) ท่านมีรูปแบบในการวางแผนการเงินหลังเกษียณเช่น เงินฝากธนาคาร กองทุนรวม เป็นต้น	3.22	0.81	ปานกลาง	1
2) ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินหลังเกษียณ	3.14	0.82	ปานกลาง	2
3) ท่านมีวิธีในการแก้ไขปัญหา หากรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหลังเกษียณอายุ	3.02	0.88	ปานกลาง	3
รวม	3.31	0.58	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ประเด็น คือ มีรูปแบบในการวางแผนการเงินหลังเกษียณเช่น เงินฝากธนาคาร กองทุนรวม เป็นต้น ($\bar{X} = 3.22$) รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินหลังเกษียณ ($\bar{X} = 3.14$) และมีวิธีในการแก้ไขปัญหา หากรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหลังเกษียณอายุ ($\bar{X} = 3.02$) ตามลำดับ

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

4.5.1 สมมติฐานในการวิจัย 1 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

จากสมมติฐานในการวิจัย 1 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล แสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยภายใน	B	SE	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	0.93	0.21		4.24	0.000*
1) ปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1)	0.14	0.05	0.13	2.85	0.004*
2) ปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2)	0.16	0.05	0.15	2.87	0.004*
3) ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3)	0.23	0.06	0.22	3.88	0.000*
4) ปัจจัยด้านการลงทุน (X_4)	0.17	0.06	0.16	3.00	0.003*

Multiple R = 0.54^a R Square = 0.29 Adjusted R Square = 0.28 Std. Error = 0.46

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.54 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.29 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.28 และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.46

เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล มากที่สุด โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.22 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการลงทุน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.003 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.16 ปัจจัยด้านการใช้จ่าย โดยมีค่า p-value เท่ากับ

0.004 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.15 และปัจจัยด้านการหารายได้ โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.004 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.13 ตามลำดับ

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายแนวโน้มปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$Y_1 = 0.13X_1 + 0.15X_2 + 0.22X_3 + 0.16X_4$$

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.13 ปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.15 ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.22 และปัจจัยด้านการลงทุน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.16 ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าว สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่าแนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) เพิ่มขึ้น 0.13 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่าแนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) เพิ่มขึ้น 0.15 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) เพิ่มขึ้น 0.22 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการลงทุน (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) เพิ่มขึ้น 0.16 หน่วย

4.5.2 สมมติฐานในการวิจัย 2 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

จากสมมติฐานในการวิจัย 2 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยภายใน	B	SE	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	0.95	0.22		4.23	0.000*
1) ปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1)	0.19	0.06	0.17	3.13	0.017*
2) ปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2)	0.26	0.05	0.24	4.44	0.000*
3) ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3)	0.23	0.06	0.21	3.67	0.000*
4) ปัจจัยด้านการลงทุน (X_4)	0.14	0.06	0.12	2.29	0.022*

Multiple R = 0.53^a R Square = 0.29 Adjusted R Square = 0.28 Std. Error = 0.47

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.53 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.29 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.28 และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.47

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการใช้จ่าย มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มากที่สุด โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.24 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ

0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.21 ปัจจัยด้านการหารายได้ โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.017 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.17 และปัจจัยด้านการลงทุน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.022 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.12 ตามลำดับ

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายแนวโน้มปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_2) เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$Y_2 = 0.17X_1 + 0.24X_2 + 0.21X_3 + 0.12X_4$$

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.17 ปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.24 ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.21 และปัจจัยด้านการลงทุน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.12 ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าว สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_2) เพิ่มขึ้น 0.17 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_2) เพิ่มขึ้น 0.24 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_2) เพิ่มขึ้น 0.21 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการลงทุน (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_2) เพิ่มขึ้น 0.12 หน่วย

4.5.3 สมมติฐานในการวิจัย 3 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล

จากสมมติฐานในการวิจัย 3 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล

ปัจจัยภายใน	B	SE	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	0.38	0.22		1.65	0.098
1) ปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1)	0.12	0.05	0.11	2.35	0.019*
2) ปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2)	0.14	0.06	0.12	2.36	0.018*
3) ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3)	0.29	0.06	0.26	4.57	0.000*
4) ปัจจัยด้านการลงทุน (X_4)	0.25	0.06	0.22	4.09	0.000*

Multiple R = 0.57^a R Square = 0.33 Adjusted R Square = 0.32 Std. Error = 0.48

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.57 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.33 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.32 และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.48

เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล มากที่สุด โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.26 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการลงทุน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.22 ปัจจัยด้านการใช้จ่าย โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.018 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มี

ค่า Beta เท่ากับ 0.12 และปัจจัยด้านการหารายได้ โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.019 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.111 ตามลำดับ

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายแนวโน้มปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล (Y_3) เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$Y_3 = 0.11X_1 + 0.12X_2 + 0.26X_3 + 0.22X_4$$

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล (Y_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.11 ปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.12 ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.26 และปัจจัยด้านการลงทุน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.22 ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าว สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล (Y_3) เพิ่มขึ้น 0.11 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล (Y_3) เพิ่มขึ้น 0.12 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล (Y_3) เพิ่มขึ้น 0.26 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการลงทุน (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล (Y_3) เพิ่มขึ้น 0.22 หน่วย

4.5.4 สมมติฐานในการวิจัย 4 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ

จากสมมติฐานในการวิจัย 4 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ

ปัจจัยภายใน	B	SE	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	0.43	0.25		1.66	0.098
1) ปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1)	0.21	0.06	0.17	3.78	0.021*
2) ปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2)	0.27	0.06	0.25	4.31	0.019*
3) ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3)	0.39	0.07	0.32	5.52	0.000*
4) ปัจจัยด้านการลงทุน (X_4)	0.15	0.07	0.12	2.18	0.029*

Multiple R = 0.51^a R Square = 0.26 Adjusted R Square = 0.25 Std. Error = 0.54

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.51 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.26 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.25 และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.54

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการใช้จ่าย มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณมากที่สุด โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.32 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการใช้จ่าย โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.019 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.25 ปัจจัยด้านการหารายได้ โดยมีค่า p-value เท่ากับ

0.021 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.17 และปัจจัยด้านการลงทุน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.029 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.12 ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายแนวโน้มปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ (Y_4) เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$Y_4 = 0.17X_1 + 0.25X_2 + 0.32X_3 + 0.12X_4$$

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ (Y_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.17 ปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.25 ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.32 และปัจจัยด้านการลงทุน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.12 ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าว สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการหารายได้ (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ (Y_4) เพิ่มขึ้น 0.17 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการใช้จ่าย (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ (Y_4) เพิ่มขึ้น 0.25 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ (Y_4) เพิ่มขึ้น 0.32 หน่วย

หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการลงทุน (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ (Y_4) เพิ่มขึ้น 0.12 หน่วย

4.5.5 สมมติฐานในการวิจัย 5 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

จากสมมติฐานในการวิจัย 5 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยภายนอก	B	SE	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	2.34	0.12		18.99	0.000*
ปัจจัยภายนอก (X_1)	0.38	0.03	0.44	9.97	0.000*

Multiple R = 0.44^a R Square = 0.20 Adjusted R Square = 0.20 Std. Error = 0.48

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลพบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.44 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.20 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.20 และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.48

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอก (X_1) มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.44

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายแนวโน้มปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$Y_1 = 0.44X_1$$

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายนอก (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.44 ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) เพิ่มขึ้น 0.44 หน่วย

4.5.6 สมมติฐานในการวิจัย 6 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

จากสมมติฐานในการวิจัย 6 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยภายนอก	B	SE	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	2.22	0.12		17.79	0.000*
ปัจจัยภายนอก (X_1)	0.41	0.03	0.47	10.61	0.000*

Multiple R = 0.47^a R Square = 0.22 Adjusted R Square = 0.21 Std. Error = 0.49

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.47 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.22 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.21 และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.49

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอก (X_1) มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.47

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายแนวโน้มปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_2) เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$Y_2 = 0.47X_1$$

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายนอก (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.47 ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Y_1) เพิ่มขึ้น 0.47 หน่วย

4.5.7 สมมติฐานในการวิจัย 7 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล

จากสมมติฐานในการวิจัย 7 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล

ปัจจัยภายนอก	B	SE	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	1.85	0.12		14.44	0.000*
ปัจจัยภายนอก (X_1)	0.46	0.04	0.50	11.62	0.000*

Multiple R = 0.50^a R Square = 0.25 Adjusted R Square = 0.25 Std. Error = 0.50

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.50 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.25 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.25 และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.50

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอก (X_1) มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.50

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายแนวโน้มปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล (Y_3) เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$Y_3 = 0.50X_1$$

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล (Y_3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายนอก (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.50 ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล (Y_3) เพิ่มขึ้น 0.50 หน่วย

4.5.8 สมมติฐานในการวิจัย 8 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ

จากสมมติฐานในการวิจัย 8 ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม นวนคร แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ

ปัจจัยภายนอก	B	SE	β	t	p
ค่าคงที่ (Constant)	1.56	0.13		11.27	0.000*
ปัจจัยภายนอก (X_1)	0.50	0.04	0.49	11.45	0.000*

Multiple R = 0.48^a R Square = 0.25 Adjusted R Square = 0.24 Std. Error = 0.55

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.48 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.25 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.24 และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.55

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอก (X_1) มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีค่า Beta เท่ากับ 0.49

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายแนวโน้มปัจจัยภายในที่มีผลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ (Y_4) เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$Y_4 = 0.49X_1$$

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายนอก (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.49 ซึ่งจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า หากความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะพบว่า แนวโน้มการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังเกษียณ เพิ่มขึ้น 0.49 หน่วย

บทที่ 5

สรุป อธิปไตยผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยภายในที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร 3) เพื่อศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร และ 4) เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร เก็บรวบรวมข้อมูลจากคนที่อาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐาน สามารถสรุปผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 สรุปผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการหารายได้ ปัจจัยด้านการใช้จ่าย ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน และปัจจัยด้านการลงทุน พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการหารายได้ ($\bar{X} = 4.24$) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการลงทุน ($\bar{X} = 3.86$) ปัจจัยด้านการใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.75$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน ($\bar{X} = 3.33$) ตามลำดับ

5.1.2 สรุปผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

จากผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ และปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ ($\bar{X} = 3.23$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย ($\bar{X} = 2.98$) ตามลำดับ

5.1.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

จากผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ประกอบด้วย ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล และด้านการวางแผนหลังการเกษียณ พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาคือ ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.52$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ ($\bar{X} = 3.31$) และด้านการบริหารหนี้ส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.12$) ตามลำดับ

5.1.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ตารางที่ 5.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติในการวิจัย	การยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานในการวิจัย 1 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	Multiple Regression Analysis	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานในการวิจัย 2 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	Multiple Regression Analysis	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานในการวิจัย 3 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล	Multiple Regression Analysis	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานในการวิจัย 4 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ	Multiple Regression Analysis	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานในการวิจัย 5 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล	Multiple Regression Analysis	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานในการวิจัย 6 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	Multiple Regression Analysis	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานในการวิจัย 7 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล	Multiple Regression Analysis	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานในการวิจัย 8 ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ด้านการวางแผนหลังการเกษียณ	Multiple Regression Analysis	ยอมรับสมมติฐาน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5.1 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยของ ปัจจัยภายในและ ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษา อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1) ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการหารายได้ ปัจจัยด้านการใช้จ่าย ปัจจัยด้านการเก็บออมเงิน และปัจจัยด้านการลงทุน พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจาก พนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร มีรายได้หลักที่ได้มาจากเงินเดือนประจำหรือสวัสดิการต่าง ๆ ดังนั้น จึงมีการตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการทำให้เกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนการใช้เงิน รวมถึงการบริจาคให้สังคมเมื่อมีความพร้อม ด้วยเหตุนี้ จึงส่งผลให้พนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌ็อง-ปอล นิคมานพัชรินทร์ (2549) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการค้นหาทางเลือกเพื่อสนับสนุนกระบวนการในการตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับปริมาณและเวลาของ เงินทุน แหล่งของเงินทุน และการจัดสรรเงินทุน ด้วยการกำหนดกิจกรรม วิธีการ เวลา และผู้รับผิดชอบประกอบการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ทางการเงิน อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Hallman & Rosenbloom (2000) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนการเงินนั้นคือการกำหนดการวางแผนการเงินให้สอดคล้องกับการเงินของบุคคลและอยู่ในพื้นฐานของเป้าหมายของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เครื่องมือทางการเงินก่อนที่มีสำเร็จลุล่วงไปถึงเป้าหมายของการเงินทั้งหมด เช่น การซื้อประกันต่าง ๆ เงินปันผลจากหุ้น หรือการลงทุน สิ่งเหล่านี้จำเป็นสำหรับการวางแผนการเงินอย่างมาก

2) ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเงินเฟ้อ และปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายด้าน ทั้งนี้ เนื่องจาก ระบบเศรษฐกิจ มีความต้องการสินค้าและบริการ (Demand) มากกว่าสินค้าและบริการที่มีอยู่ (Supply) จึงทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น ปัจจัยที่สองคือเกิดจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้นทำให้ผู้ผลิตต้องปรับราคาสินค้าให้สูงขึ้น อัตราเงินเฟ้อสามารถพิจารณาได้จากดัชนี

ราคาผู้บริโภค (Customer Price Index: CPI) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและบริการ โดยเฉลี่ยที่ผู้บริโภคได้จ่ายไปสำหรับกลุ่มสินค้าและบริการที่กำหนด นอกจากนี้ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน นั่นคือในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ หากบุคคลออมเงินโดยการฝากเงินกับธนาคารจะทำให้บุคคลได้รับผลตอบแทนต่ำ ด้วยเหตุนี้ จึงส่งผลให้พนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครมีความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุขใจ น้ำผุด (2545) กล่าวไว้ว่า ถ้าหวังจะให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีก็ควรจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น (Short Term Financial Planning) ไว้แต่ถ้ามุ่งหวังจะให้ ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคงและตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิตที่ต้องเตรียมการ วางแผนการเงินระยะยาว (Long Term Financial Planning) ไว้ด้วย ในการวางแผนทางการเงินที่ดีนั้นผู้วางแผนควรมีความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่างๆ ในการบริหารการเงิน (Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้การวางแผนดังกล่าวถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Reilly, F.K. and Norton, E. (2006) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนการเงินแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล นอกจากนี้การวางแผนการเงินของแต่ละบุคคลนั้นยังควรสอดคล้องกับปัจจัยด้านเงินเฟ้อ และปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย ในอนาคต รวมทั้งความต้องการด้านต่าง ๆ และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

3) ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ประกอบด้วย ด้านการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการบริหารหนี้สินส่วนบุคคล และด้านการวางแผนหลังการเกษียณ พบว่า โดยภาพรวมของคนอาศัยอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจาก การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการวางแผนทางการเงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เป็นการวางแผนเงินในอนาคตของตนโดยต้องคำนึงรายรับและรายจ่ายให้สอดคล้องกันพร้อมทั้ง ให้ความสำคัญกับเป้าหมายของเงินที่มีอยู่ แต่ละคนมีเป้าหมายและการจัดการเงินแตกต่างกัน แต่ทุกคนต้องจัดการเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายของตน ดังนั้น พนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนครแต่ละคนจึงต้องมีการวางแผนการเงิน ซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตการวางแผนการเงิน ที่มีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงินความมั่นคงในการดำเนินชีวิตและการมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคต ตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายที่แต่ละบุคคลต้องการได้ อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของ รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) ได้กล่าวว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินตามที่

กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันบุคคลส่วนใหญ่ยังคงละเลยและไม่ให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเท่าที่ควร อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Lawrence J. Gitman, Michael D. Joehnk (2007) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด นับเป็นกุญแจสำคัญในการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเงินที่วางไว้ได้

4) การทดสอบสมมติฐานการวิจัยของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เนื่องจาก การวางแผนทางการเงินถือเป็นเป้าหมายในชีวิต ก็คือ "เป้าหมายทางการเงิน" แม้ว่า สภาพของการบรรลุเป้าหมายในชีวิตสามารถมองได้หลายด้าน เช่น การมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จจากการทำงาน การมีร่างกายและจิตใจที่แข็งแรง แต่ด้านหนึ่งที่ขาดไม่ได้ก็คือ การมอง สภาพของการบรรลุเป้าหมายในชีวิตให้เป็นตัวเลขทางการเงิน เช่น การบรรลุชีวิตวัยเกษียณอย่างมีความสุข มีเงินใช้หลังเกษียณอย่างเพียงพอ ทำให้คิดย้อนกลับมาได้ต่อไปว่า ณ วันที่ เกษียณต้องมีเงินอย่างน้อยเท่าใด และจากวันนี้จนถึงวันเกษียณต้องเก็บเงินเดือนละเท่าใดจึงจะได้ เงินก้อนนั้น และเทียบกับที่เก็บออมอยู่ตอนนี้ จะต้องออมเพิ่มอีกหรือไม่ และควรกำหนดรูปแบบ การออมและการลงทุนในรูปแบบอื่นเพื่อเร่งให้บรรลุเป้าหมายให้เร็วขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ เป็นต้น จึงส่งผลให้ปัจจัยภายในและภายนอกมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กมลพร แก้วเอี่ยม (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ด้านการจัดการการเงิน วินัยทางการเงิน และความตระหนักทางด้านจริยธรรมทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในด้านการจัดการในเรื่องทรัพย์สิน การบริหารสินเชื่อเพื่อการบริโภค การออมและการลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการประกันชีวิต การวางแผนเพื่อเกษียณอายุ การวางแผนภาษีเงินได้บุคคล อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Bernard J. Winger and Ralph R. Frasca (2003) ได้กล่าวว่า เป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ โดยจะแบ่งเป็นส่วนของเป้าหมายการใช้จ่าย และเป้าหมายการออม โดยเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลจะแสดงในรูปแบบของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล อันประกอบไปด้วย การจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล ค่าเงินตามเวลา การวางแผนการใช้จ่ายและแผนการออม

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษา

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1) จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ดังนั้น ผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมควรมีการให้ความรู้ และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีการจัดทำบัญชีครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้พนักงานสามารถวางแผนการจัดการการเงินได้อย่างเหมาะสม

2) จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลทางบวกต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ดังนั้น ผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรม ควรมีการจัดการบริหารด้านความเสี่ยง เพื่อช่วยให้พนักงานเห็นพฤติกรรมทางการเงินอย่างชัดเจนขึ้น ทั้งรายได้และค่าใช้จ่าย และตระหนักได้ว่าค่าใช้จ่ายที่สูงเกินไปไม่มีความจำเป็นสามารถตัดออกได้ รวมทั้งรายได้น้อยเกินไปก็สามารถหาทางเพิ่มได้ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้พนักงานสามารถวางแผนการเงินได้อย่างเหมาะสมมากขึ้นกับเป้าหมายที่ตั้งไว้จะประสบความสำเร็จเร็วขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ดังนั้น ฝ่ายพัฒนาบุคลากรนิคมอุตสาหกรรมนวนคร สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทาง ในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมหรือเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้กับพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยควรมีการส่งเสริม อบรม จัดบรรยาย จัดกิจกรรม เสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ให้ผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้รับทราบและควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้สามารถรับรู้หรือเข้าถึงได้โดยง่าย และมีความน่าสนใจเพื่อให้การวางแผนทางการเงินของพนักงานประสบความสำเร็จ

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึง “อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร” เท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในหน่วยงานอื่นหรือพื้นที่อื่น ซึ่งอาจมีความแตกต่างเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกครบถ้วน และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลต่อไป

บรรณานุกรม

- กมลพร เก้าเอี้ยน. (2556). การจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตบัณฑิต. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- กรแก้ว ธีรพงษ์สวัสดิ์. (2556). Empowerment Evaluation: ความท้าทายของงานสาธารณสุข. วารสารศูนย์อนามัยที่ 7 ขอนแก่น. 5(1): 1-4.
- กฤษฎา เสกตระกูล. (2553). การวางแผนการเงินส่วนบุคคล: เมื่อประชาชนมั่งคั่ง ประเทศชาติก็มั่นคง. เข้าถึงได้จาก <https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=5>
- กาญจนา หงส์ทอง. (2551). เข้มทิศการเงิน. กรุงเทพฯ ฯ : กรุงเทพฯธุรกิจ.
- กิตติพร สิทธิพันธุ์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กิตติพัฒน์ แสนทวีสุข. (2556). เงินทองต้องใส่ใจ. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชดากร เพ็ญเรือง. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทพระราม 7 กรุ๊ป จำกัด. บทความวิจัย, มหาวิทยาลัยหอการค้า.
- ซารวี บุตรบำรุง. (2555). รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมสู่วัยสูงอายุของประชาชนอายุ ระหว่าง 30 - 40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ฐานิศร์ สุพัฒน์วัชรานนท์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐพล นิมมานพัชรินทร์. (2549). พื้นฐานการวางแผนทางการเงินสำหรับ SMEs ตอน 1 Fundamental Financial Planning for SMEs. จาก http://www.business-thai.co.th/bt/content.php?data=410161_Smart%2520SMEs.
- เดชสิทธิ์ กิตติสุบรรณ. (2560). การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจที่มีผลต่ออัตราส่วนระหว่างเงินออมและเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ . ค้นคว้าอิสระ,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ทิฆัมพร โคตรทัศน์. (2553). **ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการวางแผนทางการเงินกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจยานยนต์อุปกรณ์ขนส่งและการบำรุงรักษาที่ได้รับการรับรอง ISO 9000 ในประเทศไทย.** มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พีชรี นานา (2563). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด.** การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พูนทรัพย์ รามัญญ์. (2526). **การบริหารการเงินบุคคล.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). **หลักการลงทุน.** (พิมพ์ครั้งที่ 12) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนต์ทนา คงแก้ว และคณะ (2557). **การบริหารการเงิน. คณะบริหารธุรกิจ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.**
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2555). **การบริหารการเงินส่วนบุคคล.** กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- วศิน สันทรกรณ์. (2558). **ลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการซื้ออะไหล่ระดับยนต์ในสินค้าประเภทหลอดไฟหน้ารถยนต์.** นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วีรชัย ผ่องศรี. (2559). **การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการทหารเรือ สำนักงานตรวจสอบภายในทหารเรือ.** การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.
- ศิรินุช อินละคร. (2548). **การเงินบุคคล.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมคิด ยาเคน. (2564). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเตรียมพร้อมผู้วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลแม่กา อำเภอมือง จังหวัดพะเยา.** วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 10(2). 25-40.
- สุขใจ น้ำผุด. (2545). **กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาดา นกหงษ์. (2562). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ.** การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุदारัตน์ พิมลรัตนกานต์. (2555). **การเงินส่วนบุคคล.** กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

- อนิศา เซ็นนันท์. (2547). **เงินทองของมีค่า: ระดับชั้นมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 4**. กรุงเทพฯ :ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. (2552). **การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไอยรา ผ่านเมือง. (2560). **การวางแผนและการจัดการทางการเงินของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีการหย่าร้างในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Bernard J. Winger and Ralph R. Frasca. (2003). **Personal finance: an integrated planning approach**. Upper Saddle River, N. J.: Prentice Hall.
- Dewey John. (1975). **Moral Principles in Education**. London: Fever & Simons.
- Gitman, L. J. & Joehnk, M. D. (1999). **Personal Financial Planning** (8th ed.). USA: Harcourt Brace.
- Gitman, L.J. and Joehnk, M.D. (2005). **Personal Financial Planning**. Mason, OH: Thomson
- Hallman, G. V., & Rosenbloom, J. S. (2000). **Personal Finance Planning. (6th ed.)**. New York: McGraw-Hill.
- Hanna & Wozniak. (2001). **Consumer behavior**. New Jersey: Prentice Hall.
- Ming – Ming Lai and Wei – Khong Tan. (2009). **An Empirical Analysis of Personal Financial Planning in an Emerging Economy**. European Journal of Economics, Finance and Administrative Sciences, 16(1), 99 – 111
- Reilley, F.K. and Norton, E. (2006). **Investments. Thomson South – Western**, Toronto: Canada.
- Shiffman & Kanuk. (2003). **Consumer behavior**. New Jersey: Prentice Hall.
- Thaler, R. H., & Benartzi, S. (2004). **Save More Tomorrow: Using Behavioral Economicsto Increase Employee Saving**. Journal of Political Economy, 112(1), S164-187.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน
ที่สุด

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ไม่เกิน 30 ปี

31 - 40 ปี

41 - 50 ปี

ตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ

โสด

สมรส/อยู่ด้วยกัน

หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

4. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตัวท่าน)

คนเดียว

2 คน

3 คนขึ้นไป

5. เงินเดือน (เงินเดือนไม่รวมรายได้พิเศษ)

ไม่เกิน 10,000 บาท

10,001 - 20,000 บาท

ตั้งแต่ 20,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ค่า
คะแนน ดังนี้

ค่าคะแนน

5	หมายถึง
4	หมายถึง
3	หมายถึง
2	หมายถึง
1	หมายถึง

ระดับความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็นระดับมากที่สุด
ระดับความคิดเห็นระดับมาก
ระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง
ระดับความคิดเห็นระดับน้อย
ระดับความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยภายใน		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
การหารายได้						
1.	ท่านมีความสามารถในการสร้างรายได้ประจำ					
2.	ท่านพัฒนาความชำนาญและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อหารายได้					
3.	ท่านทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เพิ่มเติม					
4.	ท่านมีความมั่นใจว่าจะสามารถดึงศักยภาพ ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ท่านมีมาช่วยในการหารายได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ					
การใช้จ่าย						
5.	ท่านมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้เสมอ					
6.	ท่านมีการวางแผนเป้าหมายทางการเงินของท่าน โดยแบ่งออกเป็น การซื้อรถ ซื้อบ้าน และการเกษียณอย่างมีคุณภาพ					

ปัจจัยภายใน		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
7.	ท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย					
การเก็บออมเงิน						
8.	ท่านเห็นด้วยกับการออมที่ดี คือเป็นการออมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับรายได้ และค่าใช้จ่ายของตนเอง อีกทั้งได้ผลตอบแทนเป็นในรูปแบบของดอกเบี้ย					
9.	ท่านแบ่งรายรับที่ได้รับสำหรับเก็บออม และสำรองเผื่อฉุกเฉินไว้อย่างน้อย 3-6 เดือนของค่าใช้จ่าย ในรูปแบบการออมที่มีสภาพคล่องสูง ฝากหรือถอนได้ทุกวัน					
10.	ท่านเห็นด้วยกับการออมเงินเป็นเงินสด หรือเงินฝากสะสมทรัพย์ เพื่อความสะดวกสบายในการใช้จ่าย					
11.	เมื่อท่านมีรายได้ ท่านมักจะนำรายได้หักด้วยเงินออมเป็นอันดับแรก และส่วนที่เหลือ คือ ค่าใช้จ่าย					
12.	ท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการออมอย่างชัดเจน เช่น ออมเพื่อการท่องเที่ยว ออมเพื่อการศึกษาของบุตร เป็นต้น					
การลงทุน						
13.	ท่านเห็นด้วยกับการวางแผนการลงทุน ในลักษณะของการเลือกรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมกับท่านมากที่สุด					
14.	ท่านเห็นด้วยว่า การกระจายการลงทุน ช่วยลดความเสี่ยงจากการสูญเสียเงิน พร้อมกันเป็นจำนวนมากได้					

ปัจจัยภายใน		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
15.	ท่านทราบว่าการออมและการลงทุนที่ดีต้องพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ เงินทุนหรือเงินทุน อัตราผลตอบแทน และระยะเวลาการลงทุน มาประกอบกัน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ค่าคะแนน ดังนี้

ค่าคะแนน

5	หมายถึง
4	หมายถึง
3	หมายถึง
2	หมายถึง
1	หมายถึง

ระดับความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็นระดับมากที่สุด
ระดับความคิดเห็นระดับมาก
ระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง
ระดับความคิดเห็นระดับน้อย
ระดับความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

ปัจจัยภายนอก		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
เงินเฟ้อ						
1.	ท่านทราบหรือไม่ว่า เงินเฟ้อ หมายถึง ภาวะที่ระดับของราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นซึ่งส่งผลทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นตามไปด้วย					
2.	ท่านเห็นว่าอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้น จึงต้องมีการลงทุน เพื่อมุ่งหวังให้ได้อัตราผลตอบแทนที่มากกว่าอัตราเงินเฟ้อ					

ปัจจัยภายนอก		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.	ท่านฝากเงินกับธนาคารในอัตราดอกเบี้ย 0.75% (ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อปีละ เท่ากับ 2%) และในการฝากเงินกับธนาคารครั้งนี้ ผลจากการฝากเงินครั้งนี้คือขาดทุน					
อัตราดอกเบี้ย						
4.	ท่านศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจากหลายสถาบันการเงินและเปรียบเทียบก่อนที่จะเลือกออมเงินกับธนาคารที่ให้ดอกเบี้ยสูงที่สุด					

ตอนที่ 4 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิกมอุตสาหกรรมนวนคร

ชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ค่าคะแนน ดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับความคิดเห็น
5 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับมาก
3 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับน้อย
1 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดของท่านมากที่สุด

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล						
1.	ท่านสามารถควบคุมรายจ่ายต่าง ๆ ได้ให้เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับ					

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
2.	ท่านสามารถวางแผนการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ที่มีอยู่					
3.	ท่านมีความรู้ความสามารถในการนำสินทรัพย์ไปสร้างรายได้อย่างถูกต้อง					
4.	ท่านมีความสามารถในการกระจายแหล่งเงินออมไปอยู่ในทรัพย์สินต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
ระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล						
5.	ท่านมีการกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายสำหรับการลงทุนของท่านและพิจารณาอัตราผลตอบแทนที่ได้ว่าคุ้มค่างับการลงทุนของท่าน					
6.	ท่านเห็นว่า มูลค่าของเงินในอีก 1 ปีข้างหน้า ในการซื้อของอย่างเดียวกัน อาจต้องใช้เงินที่มากขึ้น					
7.	ท่านทราบว่ามูลค่าเงินตามเวลา ถ้าไม่มีการบริหารการจัดการเงินที่ดี ค่าของเงินก็จะมีมูลค่าที่ลดลง					
การบริหารหนี้สินส่วนบุคคล						
8.	ท่านมีรายได้สามารถผ่อนชำระหนี้สินได้เพียงพอในแต่ละเดือน					
9.	ท่านมีการใช้บริการสินเชื่อที่เกิดจากสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อรถยนต์ สินเชื่อบุคคล หรือมีการใช้บริการบัตรเครดิต เพื่อซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป					

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	เนื่องจากไตร่ตรองแล้วมีความจำเป็น และมีความสามารถในการชำระหนี้ ได้					
10.	ท่านจะลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น บางส่วนออกไปเพื่อนำเงินส่วนนั้นมา ชำระหนี้สินมากขึ้น					
การวางแผนหลังเกษียณ						
11.	ท่านมีรูปแบบในการวางแผนการเงิน หลังเกษียณเช่น เงินฝากธนาคาร กองทุนรวม เป็นต้น					
12.	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ วางแผนทางการเงินหลังเกษียณ					
13.	ท่านมีวิธีในการแก้ไขปัญหา หาก รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหลัง เกษียณอายุ					

ภาคผนวก ข
แบบตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ
โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย (IOC)

เรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

คำชี้แจง

1. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัยฉบับนี้จัดทำเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) ของแบบสอบถาม (อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร)

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

1 ตอนที่: สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2: ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ตอนที่ 3 : ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ตอนที่ 4 : การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ ช่วยพิจารณาแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) ว่ามีความสอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องนี้หรือไม่ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความเห็น มีเกณฑ์การให้คะแนนในระบบ IOC ดังนี้

1) ให้ 1+คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

2) ให้ คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

3) ให้ 1-คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

4. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ช่วยให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติม

ในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะไว้ท้ายข้อความนั้นๆ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

อังคณา อ้นจิ้น

นักศึกษาลัทธิสุทรปรัชญาบัณฑิต

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม :

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม : ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่เป็นจริงและใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ข้อมูลทั่วไป	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
	(1+)	(0)	(1-)	
1	เพศ			
	ชาย ()			
	หญิง ()			
2	อายุ			
	20 ()- 30ปี			
	()31 - 40 ปี			
	()41 - 50 ปี			
	() 51 ปีขึ้นไป			
3	สถานภาพ			
	()โสด			
	()สมรส			
	()หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่			
4	จำนวนสมาชิกในครอบครัว) รวมตัวท่าน(
	()คนเดียว			
	()2 คน			
	()3 คนขึ้นไป			
5	เงินเดือน) เงินเดือนไม่รวมรายได้พิเศษ(
	()ต่ำกว่า10 , 000บาท			
	()10,001 – 20,000 บาท			
	()ตั้งแต่ 20,001 บาท ขึ้นไป			

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ: โปรดพิจารณาว่าข้อความปัจจัยภายในสอดคล้องกับตัวแปรและ

วัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ปัจจัยภายใน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
	(1+)	(0)	(1-)	
1	การหารายได้			
	ท่านมีหลักในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติ			
	ท่านมีความรู้กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล			
	ท่านมีแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล			
	ท่านทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เพิ่มเติม			
	ท่านมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้เสมอ			
2	การใช้จ่าย			
	ท่านมีการวางแผนเป้าหมายทางการเงินของท่าน โดยแบ่งออกเป็น การซื้อรถ ซื้อบ้าน และการเกษียณอย่างมีคุณภาพ			
	ท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย			
3	การเก็บออมเงิน			
	ท่านเห็นด้วยกับการออมที่ดี คือเป็นการออมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับรายได้และค่าใช้จ่ายของตนเอง อีกทั้งได้ผลตอบแทนเป็นในรูปแบบของดอกเบี้ย			

ปัจจัยภายใน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	(1+)	(0)	(1-)	
ท่านแบ่งรายรับที่ได้รับสำหรับเก็บออมและ สำรองเผื่อฉุกเฉินไว้อย่างน้อย 3-6 เดือนของ ค่าใช้จ่าย ในรูปแบบการออมที่มีสภาพคล่อง สูง ผักหรือถนอมได้ทุกวัน				
ท่านเห็นด้วยกับการออมเงินเป็นเงินสดหรือ เงินฝากสะสมทรัพย์ เพื่อความสะดวกสบายใน การใช้จ่าย				
เมื่อท่านมีรายได้ ท่านมักจะนำรายได้หักด้วย เงินออมเป็นอันดับแรก และส่วนที่เหลือ คือ ค่าใช้จ่าย				
ท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการออม อย่างชัดเจน เช่น ออมเพื่อการท่องเที่ยว ออม เพื่อการศึกษาของบุตร เป็นต้น				
4 การลงทุน				
ท่านเห็นด้วยกับการวางแผนการลงทุนใน ลักษณะของการเลือกรูปแบบการลงทุนที่ เหมาะสมกับท่านมากที่สุด				
ท่านเห็นด้วยว่า การกระจายการลงทุน ช่วย ลดความเสี่ยงจากการสูญเสียเงินพร้อมกันเป็น จำนวนมากได้				
ท่านทราบว่า การออมและการลงทุนที่ดีต้อง พิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ เงินทุนหรือ เงินทุน อัตราผลตอบแทน และระยะเวลาการ ลงทุน มาประกอบกัน				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ: โปรดพิจารณาว่าข้อความปัจจัยภายนอกสอดคล้องกับตัวแปรและ

วัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ปัจจัยภายนอก	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ	
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		
	(1+)	(0)	(1-)		
1	เงินเฟ้อ				
	ท่านทราบหรือไม่ว่า เงินเฟ้อ หมายถึง ภาวะที่ระดับของราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นซึ่งส่งผลทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นตามไปด้วย				
	ท่านเห็นว่าอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้นจึงต้องมีการลงทุน เพื่อมุ่งหวังให้ได้อัตราผลตอบแทนที่มากกว่าอัตราเงินเฟ้อ				
	ท่านฝากเงินกับธนาคารในอัตราดอกเบี้ย 0.75% (ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อปีละ เท่ากับ 2%) และในการฝากเงินกับธนาคารครั้งนี้ ผลจากการฝากเงินครั้งนี้คือขาดทุน				
2	อัตราดอกเบี้ย				
	ท่านศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจากหลายสถาบันการเงินและเปรียบเทียบก่อนที่จะเลือกออมเงินกับ ธนาคารที่ให้ดอกเบี้ยสูงสุด				

ตอนที่ 4 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ: โปรดพิจารณาว่าข้อความการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล		ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		(1+)	(0)	(1-)	
1	การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล				
	ท่านสามารถควบคุมรายจ่ายต่าง ๆ ได้ให้เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับ				
	ท่านสามารถวางแผนการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ที่มีอยู่				
	ท่านมีความรู้ความสามารถในการนำสินทรัพย์ไปสร้างรายได้อย่างถูกต้อง				
	ท่านมีความสามารถในการกระจายแหล่งเงินออมไปอยู่ในทรัพย์สินต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
2	ระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล				
	ท่านมีการกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายสำหรับการลงทุนของท่านและพิจารณาอัตราผลตอบแทนที่ได้ว่าคุ้มค่ากับการลงทุนของท่าน				
	ท่านเห็นว่า มูลค่าของเงินในอีก 1ปีข้างหน้าในการซื้อของอย่างเดียวกันอาจต้องใช้จ่ายเงินที่มากขึ้น				
	ท่านทราบว่ามูลค่าเงินตามเวลา ถ้าไม่มีการบริหารการจัดการเงินที่ดี ค่าของเงินก็จะมีมูลค่าที่ลดลง				

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล		ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		(1+)	(0)	(1-)	
3	การบริหารหนี้สินส่วนบุคคล				
	ท่านมีรายได้สามารถผ่อนชำระหนี้สินได้เพียงพอในแต่ละเดือน				
	ท่านมีการใช้บริการสินเชื่อที่เกิดจาก สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อรถยนต์ สินเชื่อบุคคล หรือมีการใช้บริการบัตรเครดิต เพื่อซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป เนื่องจากไตร่ตรองแล้วมีความจำเป็นและมีความสามารถในการชำระหนี้ได้				
	ท่านจะลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นบางส่วนออกไป เพื่อนำเงินส่วนนั้นมาชำระหนี้สินมากขึ้น				
4	การวางแผนหลังเกษียณ				
	ท่านมีรูปแบบในการวางแผนการเงินหลังเกษียณเช่น เงินฝากธนาคาร กองทุนรวม เป็นต้น				
	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินหลังเกษียณ				
	ท่านมีวิธีในการแก้ไขปัญหา หากรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหลังเกษียณอายุ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ค

ผลการทดสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย (IOC)
เรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อมูลทั่วไป		ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปล ผล
		ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
		1	2	3			
1	เพศ ชาย () หญิง ()	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	อายุ () 20 - 30 ปี () 31 - 40 ปี () 41 - 50 ปี () 51 ปีขึ้นไป	0	+1	+1	2	0.67	แก้ไข
3	สถานภาพ () โสด () สมรส () หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตัว ท่าน) () คนเดียว () 2 คน () 3 คนขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อมูลทั่วไป	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปล ผล	
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่				
	1	2	3				
5	เงินเดือน) เงินเดือนไม่รวมรายได้ พิเศษ(()ต่ำกว่า10 , 000บาท 20,000 – 10,001 ()บาท ()ตั้งแต่20 , 001บาท ขึ้นไป	0	+1	+1	2	0.67	แก้ไข

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

ปัจจัยภายใน	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปล ผล	
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่				
	1	2	3				
1	การหารายได้						
	ท่านมีหลักในการนำแผนทางการเงิน ส่วนบุคคลไปปฏิบัติ	0	+1	+1	2	0.67	แก้ไข
	ท่านมีความรู้กระบวนการในการ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	0	+1	+1	2	0.67	แก้ไข
	ท่านมีแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน ทางการเงินส่วนบุคคล	0	+1	+1	2	0.67	แก้ไข
	ท่านทำงานพิเศษเพื่อหารายได้ เพิ่มเติม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อย กว่ารายได้เสมอ	0	+1	+1	2	0.67	แก้ไข

ปัจจัยภายในปัจจัยภายใน	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปล ผล	
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่				
	1	2	3				
2	การใช้จ่าย						
	ท่านมีการวางแผนเป้าหมายทางการเงินของท่าน โดยแบ่งออกเป็น การซื้อรถ ซื้อบ้าน และการเกษียณอย่างมีคุณภาพ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านมีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
3	การเก็บออมเงิน						
	ท่านเห็นด้วยกับการออมที่ดี คือเป็นการออมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับรายได้และค่าใช้จ่ายของตนเอง อีกทั้งได้ผลตอบแทนเป็นในรูปแบบของดอกเบี้ย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านแบ่งรายรับที่ได้รับสำหรับเก็บออมและสำรองเผื่อฉุกเฉินไว้อย่างน้อย 3-6 เดือนของค่าใช้จ่าย ในรูปแบบการออมที่มีสภาพคล่องสูง ผักหรือถอนได้ทุกวัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านเห็นด้วยกับการออมเงินเป็นเงินสดหรือเงินฝากสะสมทรัพย์ เพื่อความสะดวกสบายในการใช้จ่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	เมื่อท่านมีรายได้ ท่านมักจะนำรายได้หักด้วยเงินออมเป็นอันดับแรก และส่วนที่เหลือ คือ ค่าใช้จ่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ปัจจัยภายในปัจจัยภายใน	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปล ผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
	1	2	3			
ท่านมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการ ออมอย่างชัดเจน เช่น ออมเพื่อการ ท่องเที่ยว ออมเพื่อการศึกษาของบุตร เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	การลงทุน					
ท่านเห็นด้วยกับการวางแผนการ ลงทุนในลักษณะของการเลือกรูปแบบ การลงทุนที่เหมาะสมกับท่านมากที่สุด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ท่านเห็นด้วยว่า การกระจายการ ลงทุน ช่วยลดความเสี่ยงจากการ สูญเสียเงินพร้อมกันเป็นจำนวนมาก ได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ท่านทราบว่า การออมและการลงทุนที่ ดีต้องพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ เงินทุนหรือเงินต้น อัตรา ผลตอบแทน และระยะเวลาการลงทุน มาประกอบกัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

ปัจจัยภายนอก	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปล ผล	
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่				
	1	2	3				
1	เงินเพื่อ						
	ท่านทราบหรือไม่ว่า เงินเพื่อ หมายถึง ภาวะที่ระดับของราคาสินค้า และบริการเพิ่มสูงขึ้นซึ่งส่งผลทำให้ค่า ครองชีพสูงขึ้นตามไปด้วย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านเห็นว่าอัตราเงินเพื่อเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้น จึงต้องมีการลงทุน เพื่อมุ่งหวัง ให้ได้อัตราผลตอบแทนที่มากกว่า อัตราเงินเพื่อ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านฝากเงินกับธนาคารในอัตรา ดอกเบี้ย 0.75% (ในขณะที่อัตราเงิน เพื่อปีละ เท่ากับ 2%) และในการฝาก เงินกับธนาคารครั้งนี้ ผลจากการฝาก เงินครั้งนี้คือขาดทุน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	อัตราดอกเบี้ย						
	ท่านศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากจากหลายสถาบัน การเงินและเปรียบเทียบก่อนที่จะ เลือกออมเงินกับ ธนาคารที่ให้ ดอกเบี้ยสูงที่สุด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเขตนิคมอุตสาหกรรมนวนคร

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปล ผล	
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่				
	1	2	3				
1	การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล						
	ท่านสามารถควบคุมรายจ่ายต่าง ๆ ได้ให้เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านสามารถวางแผนการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ที่มีอยู่	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านมีความรู้ความสามารถในการนำสินทรัพย์ไปสร้างรายได้อย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านมีความสามารถในการกระจายแหล่งเงินออมไปอยู่ในทรัพย์สินต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	ระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล						
	ท่านมีการกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายสำหรับการลงทุนของท่านและพิจารณาอัตราผลตอบแทนที่ได้ว่าคุ้มค่ากับการลงทุนของท่าน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านเห็นว่า มูลค่าของเงินในอีก 1 ปีข้างหน้า ในการซื้อของอย่างเดียวกัน อาจต้องใช้เงินที่มากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านทราบว่ามูลค่าเงินตามเวลา ถ้าไม่มีการบริหารการจัดการเงินที่ดี ค่าของเงินก็จะมีมูลค่าที่ลดลง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล		ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปล ผล
		ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
		1	2	3			
3	การบริหารหนี้สินส่วนบุคคล						
	ท่านมีรายได้สามารถผ่อนชำระหนี้สินได้เพียงพอในแต่ละเดือน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านมีการใช้บริการสินเชื่อที่เกิดจากสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อรถยนต์ สินเชื่อบุคคล หรือมีการใช้บริการบัตรเครดิต เพื่อซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป เนื่องจากได้ตรงรอกแล้วมีความจำเป็น และมีความสามารถในการชำระหนี้ได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านจะลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นบางส่วนออกไปเพื่อนำเงินส่วนนั้นมาชำระหนี้สินมากขึ้น	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
4	การวางแผนหลังเกษียณ						
	ท่านมีรูปแบบในการวางแผนการเงินหลังเกษียณเช่น เงินฝากธนาคาร กองทุนรวม เป็นต้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินหลังเกษียณ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	ท่านมีวิธีในการแก้ไขปัญหา หากรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายหลังเกษียณอายุ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
ผลการทดสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร	Cronbach's Alpha	N of Items
internal_factor	.937	15
external_factor	.890	4
financial_planning	.954	13

คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
internal_factor_1_1	48.7000	106.976	.698	.932
internal_factor_1_2	49.2000	106.648	.626	.934
internal_factor_1_3	49.8000	105.752	.573	.936
internal_factor_1_4	48.9667	102.723	.749	.931
internal_factor_2_1	49.0000	105.655	.652	.933
internal_factor_2_2	49.1333	105.637	.759	.931
internal_factor_2_3	49.0333	102.654	.748	.931
internal_factor_3_1	49.2000	104.028	.732	.931
internal_factor_3_2	48.8667	108.533	.596	.935
internal_factor_3_3	49.3333	108.368	.744	.932
internal_factor_3_4	49.0000	102.690	.798	.929
internal_factor_3_5	49.3000	104.769	.793	.930
internal_factor_4_1	48.9000	107.128	.613	.934
internal_factor_4_2	49.1000	102.990	.779	.930
internal_factor_4_3	48.8667	115.568	.376	.939
external_factor_1_1	37.3333	98.264	.881	.832
external_factor_1_2	37.8667	98.982	.848	.862
external_factor_1_3	37.5000	97.741	.797	.871
external_factor_2	37.5000	3.638	.732	.890
financial_planning_1_1	40.9000	106.024	.698	.952

คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
financial_planning_1_2	41.1000	100.576	.828	.948
financial_planning_1_3	41.2000	101.890	.823	.949
financial_planning_1_4	41.1333	105.016	.713	.952
financial_planning_2_1	41.3333	105.195	.764	.950
financial_planning_2_2	41.0667	104.478	.665	.953
financial_planning_2_3	40.8667	100.878	.803	.949
financial_planning_3_1	41.0667	101.375	.871	.947
financial_planning_3_2	41.3000	103.597	.752	.951
financial_planning_3_3	41.2000	97.752	.849	.948
financial_planning_4_1	41.1333	109.775	.540	.956
financial_planning_4_2	41.2333	103.357	.844	.948
financial_planning_4_3	41.2667	102.616	.795	.949

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวอังคณา อ้นจิ้น
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541
สถานที่เกิด	จังหวัดนนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	58/617 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
สถานที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ตำแหน่งงาน	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	คณะกรรมการจัดการ (สาขาบัญชี)
สถานที่สำเร็จการศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีที่สำเร็จการศึกษา	พ.ศ.2564